

## UN CĂLĂUZITOR

Domnul să te binecuvânteze, Frate Neville. Așa de fericit să fiu înapoi în biserică în seara aceasta. Doar un picuț cam răgușit. Un fel de Mesaj cam lung azi dimineață, și eu sunt desigur fericit că Acesta a fost aici, totuși. Și L-am savurat eu însumi, aducându-L, și sper că voi L-ați savurat să-L auziți.

<sup>2</sup> Să nu uitați acum, întotdeauna amintiți-vă aceasta, că acestea sunt lucrurile care zidesc pe slujitorul lui Cristos. Vedeți, credința întâi, apoi virtutea. Și acum amintiți-vă, Duhul Sfânt nu poate pune vârful clădirii lui Dumnezeu până când aceste lucruri operează prin Duhul. Vedeți? Nu contează ce faceți, vedeți. Acelea sunt lucrurile care zidesc Trupul lui Cristos, vedeți, lucrurile acelea. Acum, nu uitați asta, că *aceasta* de aici este prima, este credința voastră. Virtutea, cunoștința, și așa mai departe, ele trebuie să fie adăugate la ea, până când statura completă a lui Cristos se manifestă, atunci Duhul Sfânt vine peste ea și o pecetluiește ca un Trup. Aceste lucruri trebuie să fie. De aceea, Isus a zis, "Prin roadele lor sunt ei cunoscuți." Vedeți, roadă! Voi nu puteți rodi roadă fără aceste lucruri să o rodească în voi. Și apoi când toate acestea iau locul celor lumești și-și lipsa de evlavie, și așa mai departe, atunci toată necredința este aruncată afară, atunci toate lucrurile lumii sunt moarte, atunci nu există nimic decât o creatură nouă în Cristos. Și apoi Efeseni 4:30 zice, "Să nu întristați Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care sunteți pecetluiți până în ziua răscumpărării voastre". Pecetluiți în Împărăția lui Dumnezeu! Acum, să nu uitați asta. Țineți asta în minte acum, e nevoie de *aceste* lucruri mai întâi. Apoi pecetluirea este Duhul Sfânt, Vârful care ne pecetluiește în Trup. În ordine.

<sup>3</sup> Noi avem o-o cerință acum pentru Sora Little, din Chicago, soțul ei a fost într-un accident de automobil și zace chiar la punctul de moarte, Sora Little. Și Edith Wright, surioara noastră de aici pe care am cunoscut-o de așa de mult, ea este foarte, foarte rău, la casa ei în seara aceasta, și ei au vrut să anunțe aceasta la biserică ca noi toți să ne putem ruga împreună pentru această cerință. Și acum să ne aplecăm capetele doar un moment.

<sup>4</sup> Scumpul nostru, Tată Ceresc, noi ne adunăm în jur (prin credință) de Tronul lui Dumnezeu, și noi cerem după mila Divină pentru aceste cerințe. Fratele Little, un accident de mașină, aproape de moarte. Dumnezeule, ajută-l. Fie ca Duhul Sfânt să fie alături de patul lui și să-l aducă înapoi la noi, Doamne. Și micuța Edith Wright acolo jos, mă rog, Dumnezeule, ca Duhul Sfânt să fie lângă patul ei în seara aceasta și să-i reazeze sănătatea din nou. Admite aceasta, Tată. Tu ai promis aceste lucruri, și noi le credem. Și așa cum ne gândeam azi dimineață, că distanța nu înseamnă nimic pentru Tine, Tu ești tot așa de mare de o parte a lumii cum ești Tu de cealaltă, căci Tu ești omniprezent, omnipotent, și infinit. Și ne rugăm, Tată, ca Tu să acorzi aceste cerințe prin Numele lui Isus Cristos. Amin.

<sup>5</sup> Foarte fericit să fiu iarăși înăuntru în seara aceasta, să... Și eu știu că este cald. Acestea sunt trei adunări la rând, și este... Eu știu că unii din voi aveți atât de mult ca cinci sute de mile să conduceți de acum până dimineață. Și începând de poimâine, eu mai am o mie patru sute de condus după aceea. Deci, deci eu-eu nădăjduiesc că a fost un timp grozav pentru voi toți. Și a fost un timp grozav pentru mine să mă vizitez cu voi. Există numai un singur lucru ce noi am cerut, așa de mulți au trebuit să fie întorși înapoi din cauză că nu este loc, noi nu putem aglomera intervalele prea mult, departamentul pompierilor nu va sta liniștit pentru aceea. Așa că noi încercăm acum să avem o biserică puțin mai mare, așa încât când suntem înăuntru, și să putem avea loc de șezut pentru popor.

<sup>6</sup> Iar acum, oricând, voi sunteți întotdeauna bineveniți aici la tabernacol, unde noi nu avem crez decât Cristos, nici o lege decât dragoste, nici o carte decât Biblia. Și astfel... Și păstorul nostru este Fratele Orman Neville aici. Și noi avem adunarea aici de-de mulți oameni care se adună înăuntru ca un tabernacol interdenominațional, unde voi veniți aici și vă închinați lui Dumnezeu conform cu ce vă dictează conștiința voastră. Noi suntem întotdeauna bucuroși să vă avem. Și astfel veniți când puteți, noi suntem întotdeauna bucuroși să vă primim.

<sup>7</sup> Și acum data următoare, din câte știu eu, să fiu cu voi, va fi după ce biserica este completă. Și eu vreau atunci, după *Epocile Bisericii*, noi vrem să mergem atunci la ultimele șapte *Peceti*, și ultimele șapte *Peceti* în Cartea Apocalipsei, să învățăm Acea.

<sup>8</sup> Și acum există așa de multe ori când bolnavi și suferinzi vin, și în timpul acestor adunări, unde sunt cerute viziuni, și vin pentru interviuri speciale. Dacă eu intru în aceea, atunci eu sunt-eu doar nu pot vedea diferența între ei, și, voi știți, este greu pentru mine să vorbesc după aceea. Și fiecare știe că în campaniile noastre de vindecare, că D-ul Baxter sau cineva de obicei predică, și eu vin afară să mă rog pentru bolnavi, căci este doar puțin încordat. Și eu mă rugam pentru câteva persoane cu câteva momente în urmă, și apoi am întâlnit un copilaș aici care doctorii... ceva în spatele lui, este născut într-un fel. Venind afară, l-am văzut șezând acolo într-un ghips. Copilul acela niciodată nu va trebui să fie olog în felul acela, el urmează să fie bine. Sigur, acesta este, vedeți. Acea este, eu o știu. Vedeți, eu sunt sigur de aceea. Astfel noi vrem să avem credința noastră și să credem în Dumnezeu.

<sup>9</sup> Fiecare din voi, și mulți dintre voi îmi sunteți străini, toți lucrătorii și așa mai departe. Dacă eu nu greșesc, acesta este Fratele Crase. Este corect? Frate Crase, eu-eu vă datorez o cerere de scuză, pentru că nu am ajuns acolo la dedicarea aceea. Poate eu mă voi duce acolo pentru o adunare de sfârșit de săptămână, va fi tot așa de bine. Este în ordine? Sus la Bloomington. O duceți bine? Bine. Câțiva dintre acești frați de aici sunt lucrători, eu presupun. Tu ești un lucrător? Da, domnule. Domnul să te binecuvânteze. Și câți lucrători sunt în clădire, să vă văd mâna. Ei bine, asta-i chiar bine. Noi suntem bucuroși să vă avem aici, doar așa de fericiti. Dumnezeu să vă binecuvânteze întotdeauna!

<sup>10</sup> Acum, așa ca noi să putem ieși foarte devreme, unii din ei vor merge la Georgia, Tennessee, New York,

pretutindeni, din seara aceasta, începând din seara aceasta. Acum, conduceți cu atenție pe drum. Dacă deveniți somnoroși, și nu vreți să mergeți într-un motel, trageți jos pe marginea drumului și dormiți până când voi... Așa fac eu. Vedeți, doar conduc jos și dorm. Să nu, să nu conduceți în timp ce sunteți somnoroși. Este un lucru rău. Și amintiți-vă, nu sunteți voi, ci este insul celălalt la care trebuie să vegheați. Vedeți? Voi știți unde mergeți, voi nu știți unde merge el, deci-deci voi trebuie să urmăriți pe insul acela. Așa că, fiți siguri că sunteți vigilenți tot timpul, să vegheați pentru aceasta.

<sup>11</sup> Acum, eu doresc să citesc în seara aceasta o porțiune din Scriptură aflată în Cartea Sf. Ioan. Acum, aceste Scripturi mici pe care le citim și la care ne referim, sunt să ne dea o bază pentru ceea ce încercăm să spunem. Și întotdeauna, eu nici o singură dată, din câte îmi amintesc, să vin cândva la amvon, să încerc doar să spun ceva să fie spus. Eu întotdeauna încerc să aștept, să veghez, să studiez, să mă rog, până când simt că am ceva care va ajuta poporul. Dacă nu pot să fiu un ajutor, atunci nu este nici o nevoie ca eu să stau aici, vedeți. Este, încerc să ajut! Iar acum în seara aceasta, desigur, cea mai mare parte din mulțimea noastră au plecat de dimineață, și ei trebuia să meargă acasă, mulți dintre ei. Dar, în seara aceasta, eu v-am spus dacă stați aici noi vom încerca să avem doar o vorbire de vreo patruzeci și cinci de minute despre ceva care eu sper că ne va ajuta. Și noi vom baza aceasta acum pe Sf. Ioan, al 16-lea capitol, și să începem pe la al 7-lea verset din al 16-lea capitol, și să citim până la al 15-lea verset.

*Totuși eu vă spun adevărul; Este de folos pentru voi ca Eu să plec: căci dacă nu Mă duc, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, Eu îl voi trimite la voi.*

*Și când va veni el, el va condamna lumea de păcat, și de neprihănire, și de judecată:*

*De păcat, pentru că ei nu au crezut în mine;*

*De neprihănire, pentru că Eu merg la Tatăl meu, și voi nu mă veți mai vedea;*

*De judecată, pentru că prințul acestei lumi este judecat.*

*Eu mai am multe lucruri să vă spun, dar voi nu le puteți purta acum.*

*Totuși când el, Duhul adevărului, va veni, el vă va călăuzi în tot adevărul: căci el nu va vorbi de la sine; ci orice va auzi el, aceea va vorbi el: și el vă va arăta lucrurile care vor veni.*

*Căci, el mă va slăvi pe mine: căci el va primi de la mine, și vă va arăta aceasta vouă.*

*Toate lucrurile pe care Tatăl le are-are sunt ale mele: de aceea am zis Eu, că el va lua dintr-al meu, și vă va arăta vouă.*

<sup>12</sup> Acum, în acest al 13-lea verset. "Totuși când Duhul Adevărului va veni, El vă va călăuzi în tot Adevărul. Când Duhul Adevărului va veni, El vă va călăuzi în tot Adevărul." Ce este Adevărul? Cuvântul. "Căci El va vorbi, El nu va vorbi de la Sine; ci ceea ce El aude, El va vorbi. Ce El aude, El va vorbi." Cu alte cuvinte, El va fi Acela care va descoperi lucrul, vedeți. Și al 4-lea capitol din Evrei, Biblia a zis că "Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit, mai puternic decât o sabie cu două tăișuri, un-un Discernător al gândurilor minții, inima." Vedeți, "Ce El aude, El va vorbi, și El vă va arăta lucruri care vor veni." Vedeți? Ce va face aceea? Duhul Sfânt Care va veni în Numele Domnului Isus.

<sup>13</sup> Și mi-ar place să iau aceste câteva minute următoare să vă atrag atenția asupra cuvântului "călăuzitor," *Un Călăuzitor*. Voi știți, eu cam am avut destulă experiență în păduri. Un călăuzitor, cineva care să vă arate în jur. Voi trebuie să aveți un călăuzitor când nu știți unde mergeți. Și fiind familiarizat cu vânătoarea, și cu lumea din jur, eu am avut prilejul să întâlnesc călăuze. Și eu sunt un călăuzitor, însumi, în Colorado, căci cunosc ținutul, crescând vite, și așa mai departe, eu pot călăuzi în Colorado.

<sup>14</sup> Acum, un călăuzitor trebuie să cunoască drumul. El trebuie să știe unde merge și ce face, și cum să poarte de grijă de voi pe drum. Vedeți? El trebuie să aibă grijă că voi nu vă pierdeți. Un călăuzitor este un om selectat. Statul selectează acest om dacă el este un călăuzitor. Și, acum, în a merge într-o călătorie în pustie, unde poate voi nu sunteți obișnuiți să mergeți, nu este un lucru bun ca voi să mergeți fără unul. În mod deschis, în unele locuri voi nici nu puteți măcar să mergeți fără unul, spre exemplu, Canada. Călăuzitorul trebuie să semneze autorizația voastră la paznicul de vânătoare. El trebuie să se semneze, și el este răspunzător pentru voi. Dacă vi se întâmplă ceva, este răspunderea lui. El trebuie să aibă grijă de voi. El trebuie să vadă că voi nu sunteți pierduți. El trebuie să fie sigur că el nu vă trimite înăuntru undeva să nu vă mai cunoașteți calea înapoi. Și dacă vă rătăciți, el trebuie să cunoască ținutul așa de bine încât să vă poată lua oricând. El trebuie să cunoască toate aceste lucruri sau el nu poate fi un călăuzitor, el nu poate fi autorizat să fie un călăuzitor.

<sup>15</sup> Pentru aceste lucruri, uneori voi trebuie să aveți o întâlnire, să sunați din timp și să faceți aranjamente, să faceți rezervări să fiți duși afară. Și dacă a voastră... Uneori el este ocupat și nu vă poate lua, voi trebuie să o amânați pentru o vreme, de-de călăuză pământească. Voi nu trebuie să o faceți cu Călăuză lui Dumnezeu, El este întotdeauna gata, întotdeauna gata.

<sup>16</sup> Acum, dacă nu faceți aceste pregătiri, și voi socotiți a face o călătorie în pustietate unde nu ați mai fost înainte, voi puteți să vă rătăciți, și să pieriți. Voi aveți cam o șansă dintr-o sută să ieșiți din pustietate, aceea este, dacă nu este prea densă, voi ați putea avea o șansă dintr-o sută să ieșiți afară singuri. Dar dacă este o pustietate foarte rea, înapoi de tot, voi nu aveți nici o șansă să ieșiți. Nu există nici o cale să o faceți, căci vă veți afla în umblarea morții, și apoi voi-voi sunteți gata, atunci sunteți terminați. Acum, și veți pieri dacă nu aveți o călăuză care cunoaște ținutul și știe cum să

ajungă înapoi.

<sup>17</sup> Mulți dintre voi sunteți familiarizați cu articolul care l-ați citit anul trecut afară la Tucson, Arizona, acei Băieți Cercetași. Deși, ei erau antrenați să știe cum să-și poarte de grijă, ei erau cercetași. Și ei nu erau doar Cercetași Incepători, ei erau cercetași deplin. Ei au făcut o călătorie sus în munți, și a venit o furtună de zăpadă, natura și-a schimbat poziția. Și când s-au aflat pierduți și ei toți au pierit, este din cauză că ei... ceva, schimbarea vine mereu de la rutina obișnuită, ei nu au știut cum să iasă afară. Vedeți? Și eu am uitat câți băieți au fost acolo care au pierit în munte, deși ei au avut elicoptere, și Miliția afară, și Gărzile Naționale, și ajutor voluntar, și de toate. Dar ei au fost pierduți, nimeni nu știa unde erau ei. Și ei nu au putut să aibă grijă de ei înșiși. Ei au pierit toți în zăpadă pentru că ei nu au știut dacă mergeau spre est, nord, vest sau sud, sus sau jos, sau cum era, totul arăta la fel.

<sup>18</sup> Acum, un ghid știe unde se află, indiferent de vreme. El este-el este echipat să o facă. El știe ce face. El este familiarizat cu totul. El cunoaște înfățișarea la toate, astfel el poate doar să fie în întuneric și ar putea simți un lucru anume.

<sup>19</sup> Spre exemplu, iată un truc vechi la un ghid. Voi știți, dacă tu poți vedea stelele, oricine poate spune în ce direcție mergi dacă vei urmări stelele. Și tu întotdeauna trebuie să privești la steaua cea adevărată. Există numai o stea adevărată, și aceea este Steaua Polară. Vedeți, numai una, ea stă în același loc. Aceea-l reprezintă pe Cristos, același ieri, azi, și în veci. Celelalte ar putea să rătăcească departe, dar El rămâne același. Bisericele pot să vă atragă de partea *aceasta*, sau unele să vă tragă de partea *aceea*; dar nu El, El este întotdeauna același.

<sup>20</sup> Ei bine, acum, dacă nu puteți vedea această Stea Polară, și este înnorat, atunci dacă veți observa, dacă este în timpul zilei, și sunteți pierdut, dacă vă veți uita la pomi. Pomul este întotdeauna, mușchiul este pe partea de nord a pomului, pentru că partea de sud a pomului primește mai mult soarele decât partea de nord. Dar ce dacă este întuneric și nu puteți vedea mușchiul? Dacă vă veți închide ochii și să nu încercați să vă gândiți la ceva, să vă închideți ochii și să luați un pom cu scoarță netedă, vă puneți mâinile în jurul pomului în *acel* fel până când degetele voastre se ating, și apoi începeți să vă mișcați în jurul aceluia pom foarte încet. Și când atingeți un loc unde coaja este foarte groasă, pleznită, aceea este partea de nord (vânturile), și voi puteți spune în ce direcție vă îndreptați, spre nord sau sud. Și în felul acela, oh, există multe lucruri, dar este nevoie de ghizi să știe cum să facă aceste lucruri. Doar un om obișnuit ajunge acolo sus și zice, "Eu nu simt nici o deosebire în acesta." Vedeți? Vedeți, voi trebuie să fiți antrenați pentru călăuzirea aceea.

<sup>21</sup> Și acești băieți, fără îndoială că ei au fost cercetași buni, ei puteau să fie în stare să lege noduri, ei puteau fi în stare să facă focuri cu pietre, și așa mai departe în felul acela. Dar să știți să ieși afară, aceea este ideea! Ei, ei nu și-au cunoscut drumul spre afară, astfel de aceea ei toți au pierit deoarece ei nu au luat o călăuză cu ei.

<sup>22</sup> Un tată negândit, cu doi ani în urmă, în Colorado, oh, el sa dus sus în munți, el a avut un băiețel cam în vârstă de vreo șase, șapte ani. El urma să-l ia la prima lui vânatoare de cerbi. Deci ei au mers sus de tot pe munte, și băiețelul i-a zis tatălui, "Eu devin obosit."

<sup>23</sup> "Urcă-te pe spatele meu. Noi încă nu suntem suficient de sus, cerbii sunt sus." Înainte și înainte și înainte a mers omul până a ajuns... El nu a știut, el era un om de oraș. El nu știa nimic despre cum să vâneze sau unde să meargă. Orice om care știe ceva despre pustietate știe că cerbii nu stau sus la înălțime. Ei nu merg sus acolo. Caprele stau acolo, nu cerbii. Ei sunt jos unde pot să se hrănească, ei trebuie să meargă unde este ceva de mâncare. Și, astfel, dar acest om s-a gândit, "Dacă mă urc sus de tot în stânci pe undeva acolo sus, eu voi găsi un țap mare." El a văzut un tablou cu câțiva stând pe-stând pe o stâncă, și s-a gândit că acolo este unde el îl va găsi. Nu acordați nici o atenție la ce scriu revistele acelea, vai, oh, vai, veți avea un coșmar! Că, este numai un lucru de făcut, este să vă luați o călăuză unde voi știți unde vă aflați.

<sup>24</sup> Și tatăl acela, a venit o ploaie dintr-o dată acolo sus, una dintre ploile acelea rapide care vin. Și omul a vânat prea târziu, până s-a făcut întuneric și nu și-a mai putut găsi calea înapoi. Și... atunci vânturile au venit peste vârful munților, și el însuși se mișca repede, și aceea era...

<sup>25</sup> Tu trebuie să știi cum să supraviețuiești, dacă ești prins afară. Există un alt lucru, să știi cum să supraviețuiești! Eu mam urcat în pomi și am alunecat în jos pe ei, și am urcat în pomi și am alunecat în jos, în sus și-n jos în felul acela, să stau în viață. Eu am luat zăpadă când era de patru picioare de fiecare parte, am spart o buturugă și am pus-o jos. Și eram așa de flămând încât abia mai suportam! Și am spart aceste buturugi vechi, și le-am aprins și le-am lăsat să se încălzească să topească zăpada. Și apoi pe la ora unu dimineața, ora două, am tras buturugile înapoi, și m-am culcat pe pământul acela cald, să stau în viață. Și tu trebuie să știi cum să faci aceste lucruri.

<sup>26</sup> Și acest om nu știa ce face, el nu a avut pe nimeni cu el să-l îndrume. Și el și-a ținut pe propriul lui băiețel la sânul lui până l-a simțit răcit și mort. Negândit! Dacă el măcar ar fi luat o călăuză cu el, el l-ar fi putut aduce drept înapoi jos de pe munte indiferent de ce timp era, vedeți. Dar el a așteptat până se întunecă, apoi el nu a putut să-și vadă calea în jur.

<sup>27</sup> Acela-i necazul cu Creștinii astăzi. Ei așteaptă până când întunericul se așează, apoi voi aflați că ați plecat fără Călăuzi tor. Călăuzi torul!

<sup>28</sup> Păi, ați văzut vreodată un om care a fost pierdut? A avut cineva vreodată experiența să aducă un om pierdut? Este cel mai jalnic lucru ce l-ați văzut vreodată. Când un om se pierde, el se salbatește. El nu știe ce face. Noi am prins un

om acolo, un băiat, și el a fost pierdut în păduri, și el s-a gândit... El a fost un fermier, dar el a fost în teritoriul greșit și s-a pierdut, sa întors în jur. Și când ei l-au găsit acolo trei zile mai târziu, el alerga ca un om sălbatic, strigând cât îl ținea glasul. Buzele lui au fost toate mâncate, și el și-a aruncat pușca și el nu știa ce să facă. Și când fratele lui propriu, când... Ei au trebuit să-l prindă și să-l lege. Când propriul lui frate a venit la el, el s-a luptat cu el ca un animal, a încercat să-l muște, el nu știa unde se află. De ce? El era pierdut. Și când un om este pierdut, el este într-o stare de zăpăceală. Și el nu știe că el este în starea aceea, deoarece el fiind pierdut trimite această febră peste el, și el nu știe unde se află și cum acționează.

<sup>29</sup> Așa este când un om este pierdut de la Dumnezeu! El va face lucruri care în mod obișnuit nu le-ar face. El va face lucruri care-care sunt dincolo de gândirea ca o ființă umană să facă. Un om pierdut de la Dumnezeu, o biserică pierdută de la Dumnezeu, o biserică care s-a dus departe de Dumnezeu, s-a îndepărtat de principiile Bibliei lui Dumnezeu, va face lucruri care uneori voi nu le-ați aștepta să le găsiți într-o biserică a Viului Dumnezeu. Ei își vor obține banii prin jocuri de bunco, jucând loterie, cărți, orice pot face ei. Ei vor învăța orice, lasă orice să treacă, bate pe umăr pe oamenii care sunt mari plătitori în biserică, și așa mai departe în felul acela, să-i lase să le meargă cu aceasta. Așa este. Pun diaconi în comitet care au fost căsătorii de patru sau cinci ori, doar ca să le meargă cu aceasta, ca să-și îndeplinească îndatoririle. Există numai un lucru care trebuie să-l împlinești, acela este, obligația ta față de Dumnezeu. Ridică-te și spune Adevărul! Pierdut, omul pierdut, este într-o stare tulburată, el este un nebun.

<sup>30</sup> Călăuză are înțelegere, cum să meargă și ce să facă. Dumnezeu în... Dumnezeu întotdeauna a trimis un călăuzitor la poporul Lui. Dumnezeu niciodată nu a omis. El trimite un călăuzitor, dar voi trebuie să acceptați călăuzitorul acela. Vedeți? Voi trebuie să o credeți. Voi trebuie să mergeți pe calea care o spune el. Dacă intrați într-o pustietate, și călăuzitorul vostru zice "noi mergem pe *aici*," și totuși voi gândiți să mergeți pe *acolo*, voi vă veți pierde. Apoi când voi... Dumnezeu ne trimite un călăuzitor să ne călăuzească, noi trebuie să urmărim călăuzitorul acela. Nu contează ce gândim, ce pare rezonabil și ce pare ridicol, noi nu suntem supuși să împărțim aceea, călăuzitorul este singurul.

<sup>31</sup> Dumnezeu, în Vechiul Testament, a trimis profeți. Ei erau călăuzitori, deoarece Cuvântul Domnului a venit la profet. Ei erau călăuzitori. Ei au instruit poporul așa cum am făcut-o noi seara trecută, despre Isaia și Ozia. Ei au fost instruiți, și ei au instruit poporul și i-a călăuzit. Și acum Dumnezeu întotdeauna și-a trimis călăuzitorii Lui, El niciodată nu a fost fără un călăuzitor, prin toate epocile. Dumnezeu întotdeauna a avut pe cineva care L-a reprezentat pe acest pământ, în toate epocile.

<sup>32</sup> Acum, uneori ei se depărtează de călăuzitor, "jos de pe bârnă," așa cum o numim noi. Când Isus era aici pe pământ, nu vă amintiți că Isus le-a zis Fariseilor, "Voi călăuze oarbe"? Călăuze oarbe, orbi față de lucruri spirituale. Vedeți? Acum, ei trebuiau să fie călăuze, călăuze pentru popor, călăuzind poporul spre mântuire. Dar Isus a zis, "Voi sunteți orbi!" Și El a zis, "Lăsați-i în pace, căci dacă orbul călăuzește orbul, nu vor cădea ei amândoi în groapă?" Călăuze oarbe! Oh, cum a fost lumea contaminată cu acea, călăuzire oarbă. El nu vrea să te bizuiești pe propria ta înțelegere. Dumnezeu nu vrea să vă bizuiți pe propria voastră înțelegere sau a gândurilor voastre, sau ceva gânduri făcute de om.

<sup>33</sup> Dumnezeu trimite un Călăuzitor, și Dumnezeu vrea ca voi să vă amintiți că acela este Călăuzitorul Lui stabilit. Și noi trebuie să ne amintim de El. Aici El zice, Isus a zis, "Eu nu vă voi lăsa, ci Mă voi ruga Tatălui și El vă va trimite un alt Mângâietor." Și acest Mângâietor, când El urma să vină, urma să ne călăuzească la tot Adevărul. Și Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul, și Cuvântul este Cristos, "Eu sunt Calea, Adevărul, și Viața." El este Cuvântul, "La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi." Atunci dacă noi urmărim adevăratul Călăuzitor, Duhul Sfânt, El urma să ne spună ce a văzut El, ce a auzit El, și El urma să ne arate lucruri care vor veni. Amin. Acolo sunteți. El vă va arăta lucruri care vor veni.

<sup>34</sup> Și când bisericile astăzi îl resping pe Acela, cum putem să ne așteptăm cândva să mergem la Cer? Când Duhul Sfânt a fost trimis la noi ca un Călăuzitor, noi vom lua ceva cardinal, ceva episcop, ceva supraveghetor general, sau cineva în felul acela să ne călăuzească, când Duhul Sfânt ne-a fost dat să ne călăuzească.

<sup>35</sup> Și Duhul Sfânt întotdeauna vorbește din Cuvânt. "Eu am multe lucruri să vă spun, voi nu-L puteți înțelege acum, dar când vine El, el vă va călăuzi la Acesta." Acela-i motivul venirii Peceților. La terminarea Pecetei a Șaptea, taina lui Dumnezeu va trebui să fie terminată, să știm Cine este Dumnezeu, ce este El, cum trăiește El, natura Lui, Ființa Lui. Voi ar trebui să fiți până *aici* sus de tot pe la timpul acela, vedeți, ne aduce în statura deplină de fii și fiice a lui Dumnezeu, o Biserică care este spălată în Sângele lui Cristos, care este cumpărată fără bani, este plătită prin Sângele lui Isus Cristos.

<sup>36</sup> Acum, aici suntem, un Călăuzitor, și El este Călăuzitorul rânduit de Dumnezeu. Acum, noi trecem printr-o pustie și noi suntem pe drumul nostru pe undeva, și noi nu putem merge înainte fără acest Călăuzitor. Și să îndrăznească cineva să încerce să înlocuiască cu vreo altă călăuză! Dacă o faceți, el vă va lua jos de pe linie. Acest Călăuzitor cunoaște calea! El știe fiecare țol din cale. El cunoaște fiecare gând care este în inima voastră. El cunoaște pe fiecare care este aici. El știe cine sunteți și ce ați făcut, și totul despre voi. El este Călăuzitorul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt, și vă va descoperi lucruri, și va spune lucruri care El le-a auzit, poate repeta cuvintele voastre chiar înapoi și să spună ce ați spus. Amin. Vă spune ce ați fost, ce aveți, unde mergeți. Un Călăuzitor, Călăuzitorul corect, și El vă va călăuzi la tot Adevărul, și Cuvântul Lui este Adevărul.

<sup>37</sup> Acum, Duhul Sfânt niciodată nu te va face, să zici "amin" la vreun fel de crez făcut de om. El va puncta numai Cuvântul lui Dumnezeu cu "amin," căci Aceasta este așa. Duhul Sfânt nu vă va conduce pe vreo altă cale. Acum lucrul ciudat este, că noi toți, toate dintre marile noastre denominațiuni și lucruri, noi pretindem fiecare că suntem conduși de Duhul Sfânt, și există tot așa de multă diferență cum este între zi și noapte între noi toți.

<sup>38</sup> Dar când Pavel, acel Fariseu mic care a primit Duhul Sfânt când Anania l-a botezat, și el a mers în Arabia și a studiat timp de trei ani, a venit înapoi, și nu s-a consultat cu biserica despre nimic timp de patrusprezece ani, și când el a venit și l-a întâlnit pe Petru, capul bisericii din Ierusalim, ei erau la fel în Învățătură. De ce? Același Duh Sfânt! Când Petru a botezat în Numele lui Isus Cristos, Pavel a făcut la fel fără ca cineva să-i spună. Unde Petru a învățat botezul Duhului Sfânt, și sfințirea, și așa mai departe; Pavel a făcut același lucru, fără să consulte biserica, căci El era același Călăuzitor. Atunci cum putem noi să fim astăzi când oamenii neagă aceste Adevăruri? Când Petru a învățat ce a făcut el despre felul cum trebuia biserica să fie pusă în ordine, Pavel a avut aceeași Învățătură, căci ei au avut același Călăuzitor.

<sup>39</sup> Călăuzitorul nu-l va duce pe unul pe *aici*, și pe unul pe *acolo*, și să-l trimită pe unul spre est și pe altul spre vest. El vă va ține împreună. Și dacă noi vom lăsa doar ca Duhul Sfânt să ne țină împreună, noi vom fi una. Dacă-dacă noi doar nu vom lăsa pe Diavolul să vă tragă pe drumul greșit, noi vom fi o inimă, un cuget, un acord, printr-un Duh, Duhul Sfânt, Călăuzitorul lui Dumnezeu care ne va călăuzi la tot Adevărul. Este așa. Dar voi trebuie să urmați Călăuzitorul vostru. Da, domnule.

<sup>40</sup> Priviți la Nicodim, el avea nevoie de un Călăuzitor, deși el era un om deștept. El era un învățător, în vârstă de vreo optzeci de ani. El era dintre Farisei, sau-sau Curtea Sanhedrinului, Consiliul, Asociația Lucrătorilor. El era unul dintre cei mai mari oameni ai lor, un învățător în Israel, un maestru la aceasta. Gândiți-vă, un învățător maestru! Da, el cunoștea legile, dar când a venit la a fi născut din nou, el avea nevoie de un Călăuzitor. El flămânzea după aceasta. El știa că trebuie să fie ceva diferit. Expresia lui către Cristos în noaptea aceea a dovedit-o. A dovedit de asemenea aceasta, umplerea restului dintre ei, dar nici unul din ei nu au avut tocmai coteza care a avut-o el. Nu a fost nici unul din ei care putea veni acolo sus și să facă ce a făcut el. Voi știți, oamenii îl condamnă pe Nicodim că a venit noaptea. El a ajuns acolo. El a sosit. Eu știu că unii oameni nici măcar nu încep, ziua sau noaptea. Dar el a ajuns acolo, și el avea nevoie de un Călăuzitor, și el a zis, "Învățătorule, noi," din Curtea Sanhedrinului, "noi știm că Tu ești un Învățător venit de la Dumnezeu." De ce a știut-o el? El a fost adevărat. Vedeți, el a vrut să știe ce însemna această naștere nouă, și el a mers chiar la Cel corect, deoarece Dumnezeu a adevărat că Acesta era Călăuzitorul Lui, Isus. Priviți ce a zis el, "Învățătorule, noi știm că Tu ești un Învățător venit de la Dumnezeu, căci nimeni nu poate face lucrările care le faci Tu, numai dacă Dumnezeu este cu el."

<sup>41</sup> Aceasta era o adevărată acolo, că acolo era un Dumnezeu viu în lăuntrul Lui. Ce a mărturisit El, "Nu Eu sunt cel ce face lucrările; este Tatăl Meu care locuiește în Mine. Adevărat vă spun Eu, Fiul nu poate face nimic în Sine; ci ceea ce El vede pe Tatăl făcând, tot la fel face și Fiul. Tatăl lucrează, și Eu lucrez până acum." Cu alte cuvinte, Dumnezeu l-a arătat ce să facă, și El a mers și doar a acționat. El nu a făcut nimic până când Dumnezeu nu l-a spus să o facă. Amin. Acelea sunt faptele reale clare ale acesteia. Dacă doar ne-am mișca și am aștepta până când Duhul ne-a mișcat să o facem! Aceasta este. Și apoi să fii așa de complet pierdut în Cristos încât El nu trebuie să te urnească prin jur așa cum face El cu mine, dar primul semn mic cu capul Lui, tu ești gata și nimic nu te va opri, pentru că tu știi că este voia lui Dumnezeu.

<sup>42</sup> El avea nevoie de un Călăuzitor. El era un Călăuzitor adevărat. El putea fi condus de acest Călăuzitor deoarece el știa că acest Călăuzitor era inspirat de Dumnezeu. El știa că tradițiile care el le-a slujit, poate de Farisei, Saducheii, și câte altele, el a slujit acele crezuri tot timpul și nu a văzut nimic să se întâmple. Dar aici vine un Om pe scenă, zicând că El este un Mesia promis din Biblie. Apoi El se întoarce și face chiar lucrările lui Dumnezeu. Isus a zis, "Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți. Dar dacă nu Mă puteți crede, credeți tocmai lucrările care Eu le fac, căci ele mărturisesc despre Mine."

<sup>43</sup> Atunci, nu-i de mirare că Nicodim a putut spune, "Învățătorule, noi știm că Tu ești un Învățător venit de la Dumnezeu, căci nimeni nu poate face lucrările care le faci Tu fără ca Dumnezeu să fie cu El." Vedeți, el avea nevoie de un Călăuzitor, deși el era un maestru al lucrului. El era un maestru al bisericii lui. El avea demnitate, și el avea-el avea locuri proeminente, și el era un om mare; fără îndoială, respecte de la tot poporul prin țară. Dar când a venit la a fi născut din nou, el avea nevoie de un Călăuzitor! Așa avem și noi, da, am avut nevoie de un Călăuzitor.

<sup>44</sup> Corneliu, el era un om mare, un om onorabil. El a zidit biserici. El a respectat pe Iudei căci el știa că religia lor era corectă. Și el a plătit milostenii, și el s-a rugat în fiecare zi, dar când a venit Duhul Sfânt (Ceva a fost adăugat la biserică), el avea nevoie de un Călăuzitor. Dumnezeu i-a trimis Duhul Sfânt. El l-a trimis în persoana lui Petru, "Dar în timp ce Petru încă vorbea aceste Cuvinte, Duhul Sfânt a căzut peste el." [Porțiune goală pe bandă – Ed.] Dumnezeu a folosit Călăuzitorul prin Petru. El l-a folosit, căci El l-a călăuzit pe Corneliu la calea corectă. Și în timp ce el încă vorbea, Duhul Sfânt a căzut peste Neamurile acelea. Atunci el a zis, "Poate cineva să interzică apa, ca aceștia să nu fie botezați?" Vedeți, încă Călăuzitorul vorbea, nu Petru. Din cauză că aceia erau un grup de Iudei... sau Neamuri, "necurați, murdari" pentru el, și el nici măcar nu a vrut să meargă. Dar Călăuzitorul i-a zis, "Eu te trimit." Tu faci lucruri care nici nu te-ai gândi că le-ai face, când Călăuzitorul ia control complet, când tu Îl lași să te călăuzească. Oh, ce minunat este să fii călăuzit de Duhul Sfânt. El este Călăuzitorul. În ordine. El i-a vorbit lui Petru și i-a spus ce

trebuie să facă. Apoi când ei toți au primit Duhul Sfânt, el a zis, "Noi nu putem opri apa, văzând că aceștia au primit Duhul Sfânt ca și noi la început." Și ei i-au botezat în Numele Domnului Isus. Acum, cine l-a călăuzit să facă aceea? Călăuzitorul care era în el. Nu le-a spus Isus, "Nu vă gândiți ce veți spune, căci nu voi veți vorbi; este Tatăl care locuiește în voi, El vorbește"? Amin.

<sup>45</sup> Famenul, venind jos din Ierusalim. Și Dumnezeu a avut un Călăuzitor în lume la timpul acela, Duhul Sfânt, și El a avut un om acolo jos care a fost umplut cu acest Călăuzitor. El nici măcar nu a fost un predicator, el era ca un fel de diacon. Și el era acolo jos vindecând pe bolnavi și scoțând draci, și cauzând o agitație mare, bucurie mare era în cetate. El avea sute de oameni adunați în jurul lui, și Călăuzitorul a zis, "Este destul de departe, hai să mergem înapoi pe aici." El nu s-a certat cu Călăuzitorul lui.

<sup>46</sup> Niciodată să nu disputați Cuvântul Călăuzitorului vostru. Urmați-L. Dacă nu, voi vă pierdeți. Și, amintiți-vă, când Îl părăsiți, voi sunteți pe seama voastră, deci noi vrem să stăm aproape de Călăuzitor.

<sup>47</sup> Deci pe drum, El a zis, "Lasă grupul acesta acum, Filip, și mergi afară în pustie unde nu există nimeni. Dar Eu te trimit acolo, și acolo va fi cineva când te duc Eu acolo." Aici vine un famen singuratic, el era un om mare pentru regina de jos din Etiopia. Deci el venea jos, citind Cartea lui Isaia. Și Călăuzitorul a zis, "Mergi aproape de car."

Și el a zis, "Înțelegi tu ce citești?"

<sup>48</sup> El a zis, "Cum pot eu înțelege când nu este nimeni să mă călăuzească?" Oh, vai! Dar Filip a avut Călăuzitorul. Amin. Și el a început de la aceeași Scriptură, și i l-a predicat pe Cristos. Amin. Călăuzitorul! Nu i-a spus ceva crez, el i-a spus despre Călăuzitorul, Cristos! Și el l-a botezat acolo afară în ceva apă. Sigur, a fost. Oh, cum îmi place asta!

<sup>49</sup> Când Israel a părăsit Egiptul spre țara promisă, în Exod 13:21, Dumnezeu a știut că ei niciodată nu au mai călătorit pe calea aceea. Erau numai patruzeci de mile, dar totuși ei aveau nevoie de ceva să meargă cu ei. Ei și-ar pierde calea. Deci El, Dumnezeu, le-a trimis un Călăuzitor. Exod 13:21, ceva în felul acesta, "Eu trimit Îngerul Meu înaintea ta, Stâlpul de Foc, să te țină în cale," să-i călăuzească spre această țară promisă. Și copiii lui Israel au urmat acel Călăuzitor, Stâlpul de Foc (noaptea), Norul ziua. Când El s-a oprit, ei s-au oprit. Când El a călătorit, ei au călătorit. Și când El i-a adus aproape de țară, și ei nu au fost vrednici să meargă dincolo, El i-a călăuzit înapoi în pustietate din nou. El nu mergea cu ei.

<sup>50</sup> Așa-i cum este, biserica astăzi. Fără îndoială că îndelunga răbdare a lui Dumnezeu astăzi, cum a fost în zilele lui Noe, biserica ar fi fost deja dusă dacă ea s-ar fi corectat și ar fi pusă în ordine. Dar El trebuie să ne conducă în jur și în jur și în jur.

<sup>51</sup> Puțin știa Israelul, când ei strigau, văzând soldații morți ai Egiptului, caii înnecați, carele lui Faraon întoarse cu susul în jos, ei au avut victoria, Moise în Duhul, cânta în Duhul, Miriam dansând în Duhul, și fiicele lui Israel alergând în sus și-n jos pe țărni, strigând și dansând, ei erau numai la câteva zile de la lapte și miere. Puțin știau ei că erau la depărtare de patruzeci de ani, pentru că ei au început să murmure împotriva lui Dumnezeu și a Călăuzitorului.

<sup>52</sup> Și noi ne aflăm în același fel. Eu merg la Shreveport de aici. Și Duhul Sfânt a căzut de Ziua Mulțumirii, cu cincizeci de ani în urmă, în-în Louisiana, la Ziua Mulțumirii. Cum a căzut biserica din timpul acela! Vă dați seama că biserica Romano Catholică la începutul ei a fost biserica penticostală? Acela-i adevărul. Așa este. Ea era o biserică penticostală, dar demnitarii rigizi au început să intre înăuntru și să schimbe Scripturile lui Dumnezeu în tradițiile lor, și să adauge la Ea dogme, și așa mai departe. Și uitați-vă ce au ei acum, nici un pic de Scriptură în nimic din ea. Ei au înlocuit ceva pentru altceva, o bucată de pâine pentru Duhul Sfânt. Ei au înlocuit stropirea pentru scufundare. Au înlocuit "Tată, Fiu, Duh Sfânt" pentru "Domnul Isus Cristos." Ei au înlocuit toate aceste profeții mari ale lui Dumnezeu care au fost așezate jos pentru noi, și ei sunt departe, mult departe, departe de tot de Doctrina Scripturală.

<sup>53</sup> Și Cincizecimea a căzut în Louisiana, cu cincizeci de ani în urmă, și dacă mai stă alți două sute de ani, ea va fi mai îndepărtată decât este biserica Catholică, dacă continuă să cadă în felul cum a căzut acești cincizeci de ani, căci ei doar adaugă la aceasta tot timpul, în mod constant. Predicatorii de modă veche s-au dus. Adunările de stradă, voi nu mai auziți de nici una. Tot lucrul ce-l avem este o grămadă de Hollywood adăugat la ea, femei cu părul tăiat purtând pantaloni scurți, vopsite, și de toate altele, numindu-se Creștini. Ceva Riky mic cu o ghitară, aleargă în sus și-n jos pe acolo, și femei cu o rochie așa de strâmtă ca o... chiar ca un crenvurst jupuit cu pielea în exterior, aproape, scuturându-se în jur sus pe platformă, alergând în sus și-n jos pe platformă, dansând cu ciorchini la urechi atârând în jos, și una din aceste noi tunsori de aici de doamnă a țării, apoi se numesc Creștinătate.

<sup>54</sup> Ceea ce avem nevoie este o religie de modă veche, trimisă de Dumnezeu, religie opăritoare care va opări lumescul acela afară din biserică. Noi avem nevoie să venim înapoi la Duhul Sfânt și foc, înapoi la lucrul care arde afară zgura, aduce predicarea de modă veche înapoi, face Cerul înalt, și iadul fierbinte, țeava puștii dreaptă. Noi avem nevoie de felul acela de predicare. Dar dacă o faci astăzi, adunarea ta te va vota afară.

<sup>55</sup> Uneori predicatori buni sunt conduși în rătăcire de adunarea lor. Acela-i motivul că eu nu am denominațiune. Eu am un singur cartier general, acela-i din Cer. Oriunde El mă trimite, mă voi duce. Orice zice El, eu zic. Noi nu vrem nici o denominațiune. Această biserică să vorbească vreodată de denominațiune, voi v-ați pierdut păstorul chiar atunci. Eu nu aș sta în jurul ei, nici cinci minute. Fiecare biserică care s-a denominat cândva a mers în sămânță, și spuneți-mi una care nu a mers, și spuneți-mi una care s-a ridicat iarăși vreodată. Duhul Sfânt este trimis să conducă biserica, nu ceva grup de oameni. Duhul Sfânt este tot înțelepciune. Oamenii ajung rigizi, indiferenți.

<sup>56</sup> Dumnezeu le-a spus că El le va trimite un Călăuzitor, El îi va conduce pe cale. Și atât timp cât ei au urmat acel Stâlp de Foc, ei au fost în ordine. El i-a condus până la poarta țării promise, și atunci aceea era așa de departe cât trebuia El să meargă. Apoi Iosua, acel războinic mare, amintiți-vă ziua când el le-a spus, "Sfințiți-vă, a treia zi Dumnezeu va deschide Iordanul aici jos și noi vom merge dincolo"? Acum priviți ce a zis el (îmi place aceasta) în Scriptură, el a zis, "Stați aproape în spatele Chivotului, căci voi nu ați trecut pe această cale mai înainte."

<sup>57</sup> Ce era Chivotul? Cuvântul. Să nu călătoriți pe rutele voastre denominaționale acum, stați chiar în spatele Cuvântului, căci voi nu ați mai trecut pe această cale mai înainte. Și, frate, dacă a existat cândva un timp în care biserica Creștină s-ar cuveni să se examineze, acesta-i chiar acum. Noi suntem chiar acum unde această mare adunare se desfășoară în Roma chiar acum, se fac diferențe, confederația bisericilor, când toate aceste denominațiuni sunt confederate împreună să formeze chipul fiarei, chiar exact ce spune Biblia. Și voi știți ce am spus noi azi dimineață în Mesaje. Și iată-ne aici, chiar totul chiar la ușă, și oamenii încă urmează după crezuri. Voi mai bine ați sta în spatele Cuvântului! Cuvântul vă va conduce dincolo, căci Cuvântul este Cristos, și Cristos este Dumnezeu, și Dumnezeu este Duhul Sfânt.

<sup>58</sup> Stați în spatele Cuvântului! Oh, da, domnule! Stați cu Călăuzitorul acela. Stați chiar în spatele Lui. Nu mergeți în fața Lui, voi stați în spatele Lui. Lăsați-L să vă conducă, nu voi să-L conduceți. Voi lăsați-L să meargă.

<sup>59</sup> Iosua a zis, "Acum, voi niciodată nu ați trecut pe calea aceasta mai înainte, voi nu știți nimic despre drum."

<sup>60</sup> Acela-i necazul astăzi. Voi nu aveți nevoie de nici o călăuză să vă călăuzească pe calea largă. Oh, voi cunoașteți toate aleile și toate celelalte. Voi cunoașteți tot drumul spre păcat. Acolo nu este... Oh, voi ați fost pe aici de mult timp. Nu este nevoie ca cineva să încerce să vă spună despre aceea, voi cunoașteți toate scurtăturile. Așa este, fiecare păcat, voi știți totul despre acesta. Nimeni nu trebuie să vă spună cum să furați; voi știți aceea. Nimeni nu trebuie să vă spună cum să blestemați; voi știți asta. Nimeni nu trebuie să vă spună cum să faceți aceste lucruri rele, căci ele sunt postate pe fiecare pom peste tot.

<sup>61</sup> Dar, amintiți-vă, voi oameni care sunteți Creștini, voi ați trecut dincolo. Voi sunteți într-o altă Țară. Voi sunteți născuți din nou. Voi sunteți în Țară, o Țară Cerească. Voi sunteți în Țara promisă.

<sup>62</sup> Voi puteți privi, voi vă cunoașteți calea pe aici. Oh, vai, da. Voi știți ce-ce, cum să stați la o anumită mână de cărți. Voi știți cum zarul, când se rostogolește, ce înseamnă, și totul în felul acela. Dar când se ajunge să cunoașteți sfințenia și neprihănirea și puterea lui Dumnezeu, și cum Duhul Sfânt operează și ce face El, voi mai bine să stați chiar în spatele Cuvântului, Călăuzitorul. Vedeti? Voi niciodată nu ați trecut pe calea aceasta mai înainte.

<sup>63</sup> Ei bine, voi ziceți, "Eu am fost un om destul de deștept, am avut-am avut două diplome în facultate." Mai bine ați uita de aceasta. Da, domnule.

<sup>64</sup> "Eu am trecut prin seminar." Mai bine ai uita de aceasta. Da. Mai bine să stai în spatele Călăuzitorului. Lasă-l pe El să te conducă. El cunoaște calea; tu nu o cunoști. Tu nu ai mai trecut pe această cale mai înainte. "Ei bine," voi ziceți, "ei au trecut."

<sup>65</sup> Vedeti dacă ei au trecut. Isus a zis, "Cei care au trecut această cale, aceste semne îi vor însoți. În Numele Meu, ei vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi; sau vor lua în mână șerpi sau vor bea lucruri de moarte, aceasta nu-i va vătăma. Dacă-și pun mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși." Cei mai mulți dintre ei Îl refuză, Îl neagă, zic că Acesta nici măcar nu este inspirat. Ei nu urmează Călăuzitorul. Ei urmează un crez făcut de om. Voi mai bine să stați chiar în spatele Cuvântului, căci voi nu ați trecut pe calea aceasta, știți.

<sup>66</sup> Dar voi sunteți născuți din nou, și ați fost născuți în sfințenie. Voi nu ați trecut pe calea aceasta mai înainte. Voi ați tre-... Dacă treceți pe această cale, voi trebuie să veniți prin sfințenie, deoarece ea este o Țară nouă, o Viață nouă, un popor nou.

<sup>67</sup> Voi veți veni la biserică și auziți pe cineva să se ridice și să strige, "Glorie lui Dumnezeu! Aleluia!"

<sup>68</sup> Păi, voi veți zice, "Doamne, Dumnezeule, ei niciodată nu au făcut asta în biserica mea! Eu mă voi ridica și voi ieși afară!" Vedeti? Fiți atenți.

<sup>69</sup> Stați în spatele Cuvântului, acum, lăsați Călăuzitorul să vă conducă. "El vă va călăuzi în tot Adevărul, și vă va descoperi aceste lucruri despre care Eu v-am vorbit. El vă va arăta aceea. El vă va spune lucruri care vor veni," adevăratul Călăuzitor. Nu mergeți la episcop; mergeți la Călăuzitor. Nu mergeți la nimeni decât la Călăuzitor. El este Acela care a fost trimis să vă călăuzească. El este Cel ce o va face. Dumnezeu v-a rânduit un Călăuzitor. Luați calea rânduită de Dumnezeu.

<sup>70</sup> Necazul despre aceasta este astăzi, că oamenii care vin la biserică doar șed câteva minute, ceva se petrece cu ce ei nu sunt obișnuiți.

<sup>71</sup> Eu am admirat o femeie mică dintr-o biserică rece formală, doar am avut rugăciune pentru ea. Dumnezeu va vindeca femeia mică. Ea nu a înțeles aceasta, ea nu știa nimic despre aceasta. Ea a venit înăuntrul, ea a zis că nu a știut. Dar eu i-am spus, "Vino și vizitează-mă." Ea era cam timidă și retrasă, dar Călăuzitorul a continuat să-i spună, "Mergi înainte." Ea a primit-o. Aceea este. Vedeti, este din cauza Duhului Sfânt care ne călăuzește la aceste lucruri. Vedeti, Dumnezeu are o cale rânduită.

<sup>72</sup> Ați observat vreodată... Ați observat voi găștele sălbătice mergând dincolo, rațele mergând în sud? Ei bine, acum

amintiți-vă, acel mic rățoi bătrân a fost născut acolo sus pe un heleșteu pe undeva. El nu știe de est, nord, vest, și sud. El nu știe nimic decât acel heleșteu de acolo în munți în Canada. El nu a fost niciodată afară din lacul acela, dar el s-a născut un conducător. Acel rățoi mic s-a născut să fie un conducător. Și primul lucru, într-o noapte acolo a fost o zăpadă mare care a venit peste vârful munților. Ce se întâmplă? Acea briză rece coboară pe acolo. Eu mi-l pot imagina cum tremură, zicând, "Mami, ce înseamnă aceasta?" Vedeți, el niciodată nu a simțit vreme așa de rece înainte. El începe să observe în jur, el începe să observe în jurul marginii lacului, că începe să înghețe, gheața vine pe lac. El nu știe, dar dintr-o dată... El a fost născut să fie un călăuzitor la cârdul acela de rațe. El va sări drept afară în mijlocul aceluia lac când aceasta îl izbește. Voi numiți-o cum vreți. Noi o numim inspirație, sau puteți să o numiți, oh, doar instinct, orice este acesta. El va conduce drept afară în mijlocul aceluia lac, își ridică acel cioc mic sus în aer, și merge, "Honk-honk, honk-honk!" Și fiecare rață de pe lac va veni drept la el. De ce? Ele își cunosc liderul, chiar în felul cum măcăie.

<sup>73</sup> "Dacă trâmbița dă un sunet nesigur, cine se poate pregăti pentru luptă?" Corect. Cine se poate pregăti pentru luptă dacă trâmbița dă un sunet nesigur?

<sup>74</sup> Ei bine, dacă acel mic rățoi dă un măcăit nesigur, cine se va pregăti pentru zbor? Acel mic rățoi bătrân își va ridica cioculețul lui acolo, și strigă "Honk-honk, honk-honk!" Și fiecare rățușcă va veni la el. "Honk-honk, honk-honk!" Iată-le aici. Așa un jubileu vor avea ele, chiar acolo în mijlocul aceluia lac, doar întorcându-se în jur și în jur și în jur. După o vreme el simte că aceasta se mută pe el, el trebuie să plece. El își lasă aripile lui mici în jos și zboară de pe acel lac, urcă sus în aer și se întoarce în jur de patru sau cinci ori, el merge tot așa de drept spre Louisiana cât poate el să meargă, fiecare rață chiar în spatele lui. "Honk-honk, honk-honk," aici vine el. De ce? El este un călăuzitor! Amin! Rațele își cunosc călăuzitorul lor, biserica nu și-l cunoaște. Da, el știe ce să facă.

<sup>75</sup> Priviți la găștele acelea bătrâne, din direct din Alaska. Acum, există un gânsac bătrân care întotdeauna le conduce, și găștele acelea trebuie să privească la gânsacul acela foarte bine. Ele trebuie să știe despre ce vorbește acel gânsac. Ați citit voi asta în revista *Look* aici cu vreo patru ani în urmă, unde un gânsac bătrân odată nu a știut ce făcea, și el a condus o grămadă de găște până departe de tot în Anglia? Așa este. Ele niciodată nu se știa să fi fost în Anglia înainte. De ce? Ei nu și-au observat a lor-liderul lor. Acel gânsac bătrân nu a știut unde mergea. Și acum ele sunt acolo și nu pot veni înapoi.

<sup>76</sup> Acea este chestiunea cu o mulțime din aceste găște astăzi, ele încă se forfotesc. Ei zic, acea revistă *Look* a zis, că aceste găște se forfotesc și zboară în jur peste Anglia, dar ele nu știu cum să vină înapoi. Așa este felul cum este cu unele din găștele despre care știu eu. Voi aveți o forfotire, și o adunare mare extinsă, și aveți ceva trezitor să vină pe acolo și predică o vreme, dar voi nu știți unde vă duceți. Forfotiți în jur și în jur, din cauză că aveți ceva gânsac să vă conducă jos într-o farsă denominațională; și nu înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, înapoi la botezul Duhului Sfânt. Și apoi ne întrebăm de ce nu avem trezire în zilele noastre. Vedeți? Voi trebuie să primiți acel Sunet sigur! Acel Sunet este trâmbița Evangheliei adiind afară Evanghelia, fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Nu crez, nu denominațiune; ci Biblia, Duhul Sfânt. "Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred." Vedeți? Și acolo ei merg jos pe drum.

<sup>77</sup> Un gânsac bătrân odată, ei zic, a dus o grămadă la moarte, încercând să-i ducă în zbor prin întuneric, nu știa unde mergea, el însuși, și ele toate s-au lovit de munți acolo, și unele dintre ele s-au dezintegrat, au explodat. Sigur! Ele trebuie săși cunoască sunetul lor sigur. Acel rățoi mic bătrân, dacă el are sunetul sigur și fiecare o știe, ei au un mic jubileu de forfotire și pleacă departe spre sud. Pentru ce se duc ele acolo jos? Unde nu este frig.

<sup>78</sup> Acum, dacă Dumnezeu i-a dat unei rațe suficientă pricepere să știe cum să ocolească frigul, cum se cuvenea ca El să-l dea bisericii? Dacă o rață poate să facă aceea prin instinct, dar mai Duhul Sfânt în biserică? El ar trebui să ne conducă de la formalități vechi și crezuri și lucruri, într-un botez glorios, minunat al Duhului Sfânt. El aduce virtute, cunoștință, răbdare, evlavie, și Duhul Sfânt. Acea este ce va conduce adevăratul Călăuzitor, căci El nu va adia nimic altceva decât Evanghelia, doar Cuvântul lui Dumnezeu. Sigur, voi aveți nevoie de un Călăuzitor!

<sup>79</sup> Când, magii, ei nu știau nimic despre Dumnezeu. Ei erau erau lucrători magici, magicieni. Ei erau acolo în orient. Voi știți, Biblia a zis, "Noi am văzut Steaua Lui în Est, și am venit să ne închinăm Lui." Ei erau din vest, ei s-au uitat spre est și Iau văzut Steaua... sau s-au uitat spre vest, ei erau în est. Noi eram în est, și I-am văzut Steaua în vest. Vedeți? "Noi I-am văzut Steaua în Est." Și, vedeți, ei erau în Est. "Când noi am fost în Est am văzut Steaua, și am venit să ne închinăm Lui."

<sup>80</sup> Îmi pot imagina văzând acei inși pregătindu-se să meargă. Îmi pot imagina una dintre nevestele lor i-a zis, a zis, "Păi, ai fiecare lucru tot împachetat, dar unde este busola ta?"

El a zis, "Eu-eu nu voi folosi o busolă de data aceasta."

<sup>81</sup> A zis, "Cum vei trece peste munți?" Amintiți-vă, ei trebuiau să treacă Râul Tigru și să vină jos prin câmpii, și, cum, ei aveau o călătorie de doi ani pe cămile. Cum o vor face ei? A zis, "Ei bine, tu nici măcar nu iei o busolă."

A zis, "Nu."

"Cum vei merge?"

<sup>82</sup> "Eu voi merge pe calea rânduită de Dumnezeu. Steaua aceea de acolo mă va conduce la Regele acela." Asta este.

<sup>83</sup> "Noi I-am văzut Steaua în Est, și am urmat-O tot drumul până aici în vest, să ne închinăm Lui. Unde este El?" Ei



au urmat calea rânduită de Dumnezeu. Ei s-au legat cu o grămadă de crezuri acolo jos în puțină vreme. Ei au venit în Ierusalim și au început să meargă în sus și-n jos pe stradă, acești oameni mai bine îmbrăcați, zicând, "Unde este El? Unde este El născut Regele Iudeilor?" Ei bine, acela era căpetenia, acela era Ierusalimul. Desigur marea biserică ar trebui să știe ceva despre Acesta. "Unde este El? Unde este El născut Regele Iudeilor? Noi am văzut Steaua Lui în Est, noi am venit să ne închinăm Lui. Unde este El?"

<sup>84</sup> Păi, ei au mers la pastor *Cutare-și-cutare* și la marele preot *Cutare-și-cutare*, nici unul din ei nu știau nimic despre Acesta. "Păi există Unul născut Rege al Iudeilor, unde este El?" Ei nu au știut.

<sup>85</sup> Dar acolo era un grup de păstori pe acolo pe coasta dealului doar având o bucurie, da, domnule, deoarece ei au venit pe calea rânduită de Dumnezeu.

<sup>86</sup> Astfel ei au stat în jur acolo, și direct el a zis, "Îți voi spune ce ar trebui să facem, noi ar trebui să avem o adunare de comitet." Deci ei au chemat Consiliul Sanhedrin, și-și s-au gândit dacă ei au auzit ceva despre Acesta. "Nu, noi nu am știut nimic despre Acesta."

<sup>87</sup> Acela este același lucru astăzi. Ei nu știu nimic despre acest Călăuzitor, acest Duh Sfânt care vindecă, umple, salvează, vine din nou. Călăuzitorul care ne-a spus toate aceste lucruri care s-au întâmplat, iată-ne chiar în mijlocul lor. Un Discernător al gândurilor inimii; ei nu știu nimic despre Aceea, ei O numesc telepatie mintală sau ceva. Ei nu știu ce să spună despre Acesta.

<sup>88</sup> Deci, vedeți, acei oameni înțelepți, atât timp... Amintiți-vă, când ei au intrat în Ierusalim, Steaua a dispărut. Și atât timp cât voi priviți după crezuri și oameni denominaționali să vă conducă la Dumnezeu, ajutorul lui Dumnezeu vă va părăsi. Dar când ei s-au scârbit și s-au săturat de aceasta, și i-a părăsit, au părăsit crezurile și denominațiunile acelor Iudei, și au ieșit afară din Ierusalim, atunci Steaua a apărut din nou și ei s-au bucurat cu o bucurie nespus de mare. Ei au văzut iarăși Călăuzitorul! Oh, cum este aceasta, să ajungi la ceva biserică veche rece formală, apoi să ajungi înapoi la una bună înflăcărată, vedeți Călăuzitorul conducând, ce diferență este! Da, "Noi I-am văzut Steaua în Est și am venit să ne închinăm Lui."

<sup>89</sup> Iosua le-a zis, "Acum voi să urmați Chivotul, căci voi niciodată nu ați mai fost pe această cale înainte." Dumnezeu nu va permite acel Chivot să meargă oriunde decât corect. Fiecare L-a urmat, și El a mers drept peste Iordan.

<sup>90</sup> La fel este astăzi, prin Duhul Sfânt. Da, domnule. Singurul lucru care-l știm noi, dacă este Duhul Sfânt sau nu, noi vedem manife-... manifestările Lui, manifestările adevărind Cuvântul lui Dumnezeu.

<sup>91</sup> Acum, nu cu mult în urmă, un grup de frați au avut sânge și ulei, și aceea este în ordine dacă ei vor să o facă în felul acela. Eu... Aceea nu este o adevărire pentru mine. Este o adevărire a Scripturii, vedeți, atât timp cât adeverește ce a spus Dumnezeu, aceea este în ordine. Ei au zis, "Acesta este motivul că aveți Duhul Sfânt, voi aveți ulei în mâna voastră." Acum, eu-eu nu pot merge pentru aceea. Vedeți? Nu, eu nu cred că uleiul are ceva de-a face cu aceasta. Și dacă acel sânge urmează a vindeca și salvare, ce s-a întâmplat cu Sângele lui Isus Cristos? Dacă uleiul acela vindecă, cum este cu rănile Lui? Vedeți? Vedeți?

<sup>92</sup> Îmi place ca Călăuzitorul să vină, care vă aduce la Adevărul Cuvântului, atunci voi știți că voi sunteți îndreptați spre înăuntru și sunteți gata pentru număratoarea inversă. Așa este, pregătindu-ne să zburăm departe. Da, domnule. Da, din ce cauză? Călăuzitorul este Acela Care o face real.

<sup>93</sup> Eu am o Scriptură aici, eu am dat aceste Scripturi, dar eu vreau să o citesc pe aceasta. Aceasta-i II Petru, 1-ul capitol, al 21-lea verset.

*Căci... profeția nu a venit în timpurile vechi prin voia omului: ci prin oameni sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit așa cum au fost mișcați de Duhul Sfânt.*

<sup>94</sup> Cum a venit profeția? Nu prin voia omului, crezuri denominaționale; ci prin voia lui Dumnezeu, când oamenii sfinți erau mișcați prin Duhul Sfânt. El întotdeauna a fost Călăuzitorul lui Dumnezeu. Acela a fost Duhul Sfânt care a fost în acel Stâlp de Foc, acela era Duhul Sfânt, orice om știe că acela era Cristos. Moise a părăsit Egiptul, a socotit ocară lui Cristos o bogăție mai mare decât aceea a Egiptului. Cristos era Acela. Păi, când ei stau acolo și zic, "Păi, Tu spui că Tu ești... Păi, Tu nu ești peste vârsta de cincizeci de ani, și zici că l-ai văzut pe Abraham?"

<sup>95</sup> El a zis, "Înainte de a fi Abraham, EU SUNT." EU SUNT era Acela care l-a întâlnit pe Moise în Stâlpul de Foc într-un rug aprins. Da, domnule. El era Dumnezeu făcut trup. Nu a treia persoană; aceeași Persoană într-o slujbă diferită. Nu trei dumnezei; trei slujbe ale unui Dumnezeu. Corect.

<sup>96</sup> În ordine, acum, Scriptura. Întotdeauna, când Dumnezeu rânduieste, El rânduieste cel mai bun. Când Dumnezeu a rânduit o cale să fortifice biserica Lui, El a rânduit-o pe cea mai bună. Când El i-a dat lui Adam și Eva, în grădina Edenului, ceea ce El le-a dat era Cuvântul Său. "Voi stați în spatele acestui Cuvânt, și sunteți în siguranță. Dar dacă ieșiți afară din Acesta, în ziua când mâncați din el în acea zi veți muri." Dumnezeu niciodată nu a schimbat strategia Lui. Și Satan niciodată nu și-a schimbat-o pe a lui; cum a intrat el în Adam și Eva, el intră în ei astăzi. De ce? Prin a încerca să Îl raționeze. "Acum, este rațional că Dumnezeu nu o va face. Oh, Dumnezeu a zis," a zis Satan, "dar cu siguranță un Dumnezeu sfânt nu va face aceasta." Desigur El o va face, căci El a zis că El o va face!

<sup>97</sup> Și asta-i ce spun oamenii astăzi, "Oh, acum așteaptă! Tu nu crezi acum, dacă eu merg la biserică și-mi plătesc zeciuielile, și fac *aceasta, cealaltă*, Dumnezeu mă va arunca jos?" Dacă un om nu este născut din nou, el nici măcar

nu va înțelege Împărăția lui Dumnezeu! Vedeți? Fără scuze! "Ei bine, sărmanul om bătrân, sărmana femeie bătrână, acolo este un suflet bătrân bun." Singura cale prin care ei pot să vadă vreodată pe Dumnezeu, este să fie născut din nou. Asta-i tot. Mie nu-mi pasă cât de mic, cât de bătrân, cât de tânăr, ce au făcut, cât de mult au mers ei la biserică, câte denominațiuni cunosc ei, cât de mult crez ar putea ei recita. Voi trebuie să fiți născuți din nou sau nici măcar nu sunteți pe temelie, de la început. Aceea este exact corect.

<sup>98</sup> Deci, vedeți, voi aveți nevoie de Călăuzitor. El vă va călăuzi la Adevăr, și Adevărul este Cuvântul. El vă va călăuzi. Și aceasta a fost întotdeauna. Dumnezeu niciodată nu trebuie să schimbe nimic, căci El este infinit și El știe ce este mai bine. El este omniprezent, El este atotștiutor, El este-El este totul. El este drept, Dumnezeu este, deci El nu trebuie să schimbe. În ordine.

<sup>99</sup> El este un Confirmator al căii pe care El vă conduce. Duhul Sfânt, Călăuzitorul, este Confirmatorul aceluiași Cuvânt pe care El îl învață. Acum, Luca era călăuzit de Călăuzitor, să zică, "Mergeți în toată lumea, predicați Evanghelia la fiecare făptură. Cel ce crede și este botezat va fi salvat, cel ce nu crede va fi condamnat. Și aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred; în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, vor lua în mână șerpi, vor bea lucruri de moarte, vor pune mâinile peste bolnavi și ei se vor însănătoșa." Și Biblia a zis că, "Ei au mers peste tot," conduși de Călăuzitor, voi știți, "au predicat Cuvântul, cu semnele care-i însoțeau." Ce era aceasta? Călăuzitorul adevăra că Acela era Adevărul!

<sup>100</sup> Aceea era asigurarea lui Dumnezeu. Acela este felul cum a fost așezat. Acela-i programul Lui; El nu se poate schimba de la acesta, deoarece El este infinit. Amin. El nu se poate schimba de la acesta; El este Dumnezeu. Eu pot schimba; eu sunt un om. Voi puteți schimba; voi sunteți un bărbat sau o femeie. Dar Dumnezeu nu se poate schimba. Eu sunt finit; eu pot face greșeli și să spun lucruri greșit, noi toți putem. Dar Dumnezeu nu poate, și să fie Dumnezeu. Prima Lui decizie este perfectă. Felul cum Dumnezeu acționează pe scenă, acela-i felul cum El trebuie să acționeze de fiecare dată. Dacă El este chemat pe scenă să salveze un păcătos, El îl salvează pe baza unui lucru. Data următoare când vine un păcătos, El trebuie să acționeze în același fel, sau El a acționat greșit când El a acționat de prima dată. Amin. Eu Îl iubesc. Știu că acesta-i Adevărul.

<sup>101</sup> Eu sunt în vârstă de cincizeci și trei de ani, am predicat Evanghelia aici de treizeci și trei de ani și jumătate, eu niciodată nu L-am văzut să dea greș. Eu L-am văzut încercat de șapte ori în jurul lumii, în tot felul de religii și toate altele, înaintea la așa de mulți ca o jumătate de milion o dată, și nicidată El nu a dat greș. Eu nu vorbesc din vreo carte, eu vorbesc din experiență personală, căci eu știu că Dumnezeu stă în spatele Cuvântului Lui și-L onorează. Acum, dacă voi aveți vreun fel de crez, voi mai bine să vegheați la aceea. Dar Duhul Sfânt va susține Cuvântul lui Dumnezeu.

<sup>102</sup> În Sf. Ioan, 1-ul capitol și 1-ul verset, el a zis, "El este Cuvântul. El este Călăuzitorul. La început era Cuvântul, Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi." Doamne!

<sup>103</sup> Petru a fost călăuzit să spună, în Fapte 2:38, cum să primească Duhul Sfânt, el a zis, "Pocăiți-vă, fiecare din voi, apoi fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre, și apoi Călăuzitorul 'Ză va lua de acolo înainte." Da, acela este lucrul de făcut. Întâi, pocăiți-vă de păcatele voastre, necredința voastră, căci n-ați crezut aceste lucruri. Pocăiți-vă, și apoi fiți botezați, iar apoi Călăuzitorul vă va lua de acolo înainte. Vedeți, aceea este datoria voastră. Este datoria voastră să vă pocăiți. Este datoria voastră să fiți botezați. Apoi este datoria Călăuzitorului să vă ia de acolo înainte, să vă conducă din virtute în cunoștință, la înfrânare, la răbdare, la evlavie, și la dragostea frățească, și Duhul Sfânt vă pecetluiește. Vedeți? Atunci voi sunteți o statură deplină a lui Dumnezeu, un adevărat om al lui Dumnezeu, o adevărată femeie a lui Dumnezeu, ancorat deoparte în Cristos. Îmi place aceea, acel ancorat deoparte în Cristos.

<sup>104</sup> Da, Marcu a fost călăuzit de Duhul Sfânt, să scrie Marcu 16, desigur.

<sup>105</sup> Ioan a fost călăuzit când a scris Apocalipsa. El a fost călăuzit de Călăuzitor. El a fost de asemenea călăuzit de Călăuzitor să spună, "Oricine va scoate un Cuvânt din El, sau va adăuga un cuvânt la El, acela va fi scos, partea lui, din Cartea Vieții."

<sup>106</sup> Acum, cum veți înlocui ceva în locul Cuvântului lui Dumnezeu, și totuși să spuneți că sunteți călăuziți de Duhul Sfânt? Nu are sens, nu-i așa? Nu, domnule. Nu are.

<sup>107</sup> El a fost Călăuzitorul meu prin viață. El m-a călăuzit spre Viață. El a fost Acela care m-a călăuzit la Viață, și El este Viața mea. Fără El eu nu am Viață. Fără El eu nu vreau nimic altceva. El este al meu Totul în Toți. În orele necazului meu, El stă lângă mine. Ieri El m-a binecuvântat, astăzi ei au făcut la fel. Ce pot eu aștepta? Același veșnic, laudă Numelui Lui! Amin. Da, domnule. El a promis-o. El o va face. El este Viața mea, El este Călăuzitorul meu, Totul în Toți. Eu m-am încrezut în El. Eu am avut ceva încercări grele. Mă încred în El oriunde mă duc. Eu vreau ca voi să o faceți. Dacă mergeți să spălați, voi femeilor, încredeți-vă în El. Dacă mergeți în oraș, încredeți-vă în El.

<sup>108</sup> Am ajuns într-un timp unde m-am gândit că eu eram cumva un pădurar bun, știți, am vânat așa de mult. M-am gândit, "Eu sunt un lipsit de pericol, nimeni nu va... Voi nu mă puteați pierde. Mama mea a fost jumătate Indiancă, și îmi place aceea. Oh, vai! Voi nu mă puteați pierde în păduri, eu știu unde mă aflu."

<sup>109</sup> Și departe... luna mea de miere, eu cumva am cam păcălit-o puțin pe soție, i-am spus, "Tu știi, scumpa, ar fi un lucru bun ca noi să ne căsătorim în octombrie douăzeci și trei." Desigur, aceea era când mi-a spus Domnul să o fac.

<sup>110</sup> Și m-am gândit, "Acum, pentru o mică lună de miere, miam economisit banii, și eu o voi duce pe la Niagara Falls, și merg dincolo pe Adirondack și să fac puțină vânatoare." Vedeți? Deci eu am luat-o pe ea și pe Billy, el era doar un mititel micuț. Și astfel eu a trebuit să o iau într-o lună de miere, și aceasta era la o călătorie de vânatoare, de asemenea, știți voi. Deci-deci m-am gândit că va fi un lucru bun de făcut. Și deci am dus-o sus, și...

<sup>111</sup> I-am scris D-lui Denton, pădurarul. Și noi mergeam sus pe Hurricane Mountain. Și am zis, "D-le Denton, eu vin sus, eu vreau să vânez ceva urși cu tine în această toamnă."

<sup>112</sup> Și el a zis, "Bine, Billy, vino sus." Deci el a zis, "Eu voi fi acolo sus la o cutare-cutare dată." Ei bine, soția și eu am ajuns acolo cu o zi mai devreme, și Billy, și astfel cabina era încuiată, și acolo era un șopron în spate sus pe lemne.

<sup>113</sup> Unde, Fratele Fred Sothmann și eu am mers nu cu mult în urmă și am stat acolo. Duhul Sfânt, eu L-am văzut stând acolo, acea Lumină galbenă mișcându-se în jur în tufiș, și Fred stătea chiar acolo. El a zis, "Vino la aparte, eu vreau să-ți vorbesc. Măine," a zis, "fii atent, ei îți pun o cursă." A zis, "Fii alert!" Este corect, Frate Fred? Și am mers și am spus-o la sute de oameni în seara aceea, acolo în Vermont, am zis, "Există o cursă pusă pentru mine; eu o voi vedea. Eu nu știu unde este." Și chiar seara următoare, acolo a venit, acolo a fost. A zis, "Iată cursa care s-a pus." Da, domnule. Dar Duhul Sfânt m-a călăuzit în ce să fac. Și, oh, vai, aceea a fost chiar bine! Oh, mulți dintre voi știu ce a fost. Eu nu am timp să o spun.

<sup>114</sup> Dar stând acolo la locul acela de data aceea, doar a început să se facă frig în ziua aceea. DL Denton venea sus ziua următoare, am zis, "Tu știi, scumpă, ar fi frumos dacă aș avea un-un țap mare să-l duc acasă." Am zis, "Noi am făcut... A trebuit să-mi economisesc bănuții aceștia, și noi doar ne-am căsătorit." Și am zis, "Noi ne-am obține carnea de iarnă dacă aș avea ceva vânat astăzi."

<sup>115</sup> Și ea a zis, "Bine, mergi înainte, Billy." A zis, "Acum, amintește-ți, eu niciodată nu am fost în aceste păduri," a zis ea. Ea era la vreo douăzeci și cinci de mile sus în munți, voi știți, și ea a zis, "Eu nu știu nimic despre aceasta."

<sup>116</sup> Și ea a zis, astfel eu... Și am zis, "Bine, acum, îți amintești, a fost cu doi ani în urmă când am omorât cei trei urși. Aceea era chiar înapoi dincolo de vârful munților pe acolo." Și am zis, "Acum, eu voi lua un țap mare și noi vom obține ceva urs," și am zis, "noi vom avea carnea noastră de iarnă." Păi, aceea suna destul de bine, voi știți. (Și am cules mure, și ne-am luat cărbunii pentru acea-pentru iarna aceea; și deci atunci Billy le-a vândut, și Meda și eu le-am cules într-o seară după ce am ieșit din patrula mea.) Deci atunci eu-eu am zis, "Bine, eu îmi voi lua pușca, mă voi duce aici jos." Am zis, "Există mulți cerbi înăuntru aici, eu voi găsi unul." Și am zis, "Tu știi," am zis, "atunci eu îl voi lua." Și am zis, "Noi vom... Voi veni înapoi după puțină vreme."

Ea a zis, "Bine."

<sup>117</sup> Astfel, când am pornit să plec, era cumva cam jos. Și ori care dintre voi oameni din New Hampshire, și sus acolo în New England, știți ce înseamnă când vine ceața aceea jos, sau oriunde altundeva în munți, voi nu știți unde vă aflați. Aceea-i tot. Tu nu-ți poți vedea mâna înaintea ta. Deci atunci am pornit în jos printr-o-o mică tăietură, parcă, am venit jos, și am mers dincolo peste creastă și am venit sus. Și am observat o panteră, voi o numiți aici în partea aceasta a țării. Noi o numim, în vest, un cougar. Ei îl numesc, acolo sus, un leu de munte. Este tot același animal. Este o puma, de fapt ceea ce este. Aceeași pisică, de vreo nouă picioare lungime, cântărind vreo sută cincizeci, două sute de livre. El a traversat drumul, și eu am tras pușca foarte repede, nu destul de repede să pot pușca spre el.

<sup>118</sup> Ei bine, m-am strecurat înainte în sus peste deal, urmărind acest cougar, privind frunzele unde el s-a mișcat, voi știți. Eu puteam să-l aud. El avea patru picioare. Eu știam că el nu era un animal cu două picioare, el era cu patru picioare. Și eu știam că el nu era un cerb, căci un cerb tropăie. Și el se strecura foarte ușor, pisica, voi știți, în felul acela. Iar un urs își răsucesce picioarele când el pășește. Și astfel eu am știut că acesta trebuie să fie un cougar. Și el era în spatele unui buștean și eu nu l-am văzut, până când doar am avut o privire de el, el a fost dus.

<sup>119</sup> Și am privit felul cum el a deranjat frunzele, știți, sus pe vârful muntelui, și în jos în felul acesta, și eu nu am urmărit norul acela venind tot timpul, știți, ceața venind jos. M-am strecurat jos, am mers în jos printr-o vale mare și Aam mers jos în Masive, urmărind acest cougar. M-am gândit, "Îl voi prinde după o vreme." Am văzut un loc, și am alergat sus pe un loc înalt, și m-am uitat peste tot în jur în felul acesta, și am aruncat o privire în jur, să văd dacă-l pot vedea; am ascultat foarte atent, și m-am pus jos, m-am strecurat din nou. Voi puteați auzi tufele foșnind, departe înaintea mea, așa cum el mergea afară. Vedeți, el atinge pomii atunci așa ca să nu-l pot urmări. Vedeți, el s-a deșteptat, a urcat sus în pomi și sărea din pom în pom. Atunci el știa că nu-l mai pot urmări acolo. Oh, m-am gândit, "Oh, oricum!"

<sup>120</sup> Și am pornit înapoi sus spre canion, și am mirosit un urs, un urs mascul bătrân. M-am gândit, "Îl voi lua acum, băiete, acela-i bun!" Am mirosit din nou, și am mers puțin mai departe, și am urmărit după tot felul de semne și de toate. Eu nu am putut vedea nici un lucru; m-am întors înapoi jos, și am mers jos înapoi de partea cealaltă a muntelui. Și atunci am început să observ, se făcea puțin cețos. Și am mirosit din nou, el era în aer pe undeva. Am zis, "Nu. Acum, ce s-a întâmplat, vântul venea de partea aceasta, și eu am prins mirosul de urs venind din partea aceasta de jos, și eu am trecut roata acum și vântul venea din astalaltă direcție. Deci eu trebuie să merg înapoi de unde am mirosit ursul de prima dată, și să o iau de acolo."

<sup>121</sup> Și pe drumul meu înapoi, m-am uitat peste canion, am văzut tufele mișcându-se. Și când am văzut, ceva negru s-a mișcat. M-am gândit, "Iată-l acolo." Am aruncat un cartuș în pușcă, foarte repede, și am stat liniștit. Și, când s-a

mişcat, acesta era un țap mare, unul mare de tot. M-am gândit, "Asta este tocmai ceea ce am vrut, oricum." Am împuşcat țapul.

122 M-am gândit, "Bine!" Nu am observat că era un fel de... La timpul care l-am pregătit, părea... mi-am curățit mâinile și mi-am aranjat cuțitul, l-am pus înapoi. Și m-am gândit, "Laudă lui Dumnezeu! Mulțumesc Ție, Doamne Isuse, Tu mi-ai dat carnea de iarnă. Laudă să-i fie lui Dumnezeu!" Și mi-am luat pușca. M-am gândit, "Voi merge drept înapoi sus pe canion aici acum." Am zis, "Uite aici, băiete, furtuna vine. Mai bine să ies de aici și să merg înapoi la Meda și la ei." Am zis, "Eu trebuie să mă grăbesc."

<sup>123</sup> Am mers sus pe canion, mi-am deschis paltonul meu mare roșu, și alergam sus pe canion în felul acesta, în jur. Primul lucru cel știi, m-am gândit, "Vai, unde m-am întors eu?" Vântul era deja jos, pomii se loveau împreună. M-am gândit, "Unde m-am întors eu?" Am mers în jur. Eu-eu știam că mergeam chiar drept spre Hurricane Mountain. Dar s-a întâmplat să mă opresc, și eu am transpirat, m-am gândit, "Ce se petrece aici? Eu am fost plecat de o jumătate de oră, sau trei sferturi, și nu pot găsi locul acela unde m-am întors." M-am uitat sus, și acolo atârna țapul meu. Eu eram chiar în același loc. M-am gândit, "Ei bine, ce am făcut?"

<sup>124</sup> Ei bine, am pornit din nou. M-am gândit, "Eu voi reuși de data aceasta, eu doar nu am observat." Am urmărit fiecare mișcare mică peste tot, privind. Am continuat să caut, să caut, să caut. Norii aceia veneau, știu că o furtună de zăpadă era pe drum, ceața plutea jos, și atunci am început să observ. M-am gândit, "Voi merge puțin mai departe," am mers înainte, înainte, înainte, înainte, înainte, înainte, înainte. Și m-am gândit, "Ei bine, aceasta este ciudat, se pare că am văzut acest loc mai înainte." Și m-am uitat, și acolo atârna țapul meu. Vedeți?

<sup>125</sup> Voi știți în ce eram eu? Indienii o numesc "umblarea morții." Vedeți, tu umbli într-un cerc, roata și roata. Ei bine, m-am gândit că am fost un ghid prea bun ca să fiu vreodată pierdut. Vedeți, nimic nu trebuia să-mi spună despre păduri, eu îmi cunoșteam drumul în jur. Vedeți?

<sup>126</sup> Și am pornit-o din nou. Am zis, "eu nu pot face această greșală." Și am venit iarăși înapoi.

<sup>127</sup> M-am urcat sus pe canion o bucată mică, atunci a început să sufle. Oh, vai, zăpadă peste tot! Aproape spre întuneric. Și știam că Meda ar muri în noaptea aceea în pustietate, ea nu știa cum să se îngrijească de ea. Și Billy era doar în vârstă de vreo patru ani, în vârstă de trei ani, doar un mititel micuț. Și m-am gândit, "Ce vor face ei?" Păi, am urcat până sus aici și am atins ceva strat de mușchi, m-am gândit, "Eu sunt într-o câmpie undeva, și nu pot vedea nimic, este totul cețos." Eu mergeam roata acum.

<sup>128</sup> În mod obișnuit, eu mi-aș fi găsit un loc să mă opresc, dacă aș fi avut pe cineva cu mine. M-aș fi oprit sus și aș aștepta până când furtuna s-ar termina, o zi sau două, și să ies afară. Să-mi tai bucata de căprioară... pe spatele meu, și am mers înapoi, să mănânc, și să-mi iau gândul. Dar tu nu poți face asta, și soția ta și copilul stând acolo sus în pădure, pierind. Vedeți?

<sup>129</sup> Deci am început să mă gândesc, "Ce pot eu face?" Deci am mers puțin mai departe. Și m-am gândit, "Acum, așteaptă. Când am trecut peste valea aceea prima, vântul era în fața mea, deci eu trebuie să am venit pe aici. Eu trebuie să vin în această parte." Și am rățâcit în jos de tot pe Masive, dar eu nu știam unde mă aflam. Am zis, "Oh!" Am început să devin agitat. Și m-am gândit, "Așteaptă un minut, Bill, tu nu ești pierdut," încercând să mă amăgesc. Tu nu poți să o amăgești. Nu, nu. Acea conștiință interioară îți spune că ești greșit.

<sup>130</sup> Oh, tu-tu încerci să spui, "Oh, eu sunt salvat, eu merg la biserică." Nu te îngrijora, așteaptă până când vine acel pat al morții, și vei ști că este diferit. Conștiința ta îți spune. Ceva în lăuntru tău îți spune că ești greșit. Vedeți? Tu știi că dacă ai muri tu nu ai putea întâlni un Dumnezeu sfânt. Așa cum l-am văzut noi seara trecută, chiar și sfinții Îngeri trebuie să-și acopere fețele să stea înaintea Lui. Cum vei sta tu în afară ca Sângele lui Isus Cristos să te învâluie?

<sup>131</sup> M-am gândit, "Oh, eu voi reuși." Am pornit înainte. Și am aflat că tot auzeam Ceva. Atunci am devenit agitat. Și m-am gândit, "Acum, dacă eu fac asta, mă voi desface în bucăți." Aceea-i de obicei ce face un om pierdut, el se face bucăți în pădure. Apoi el își va lua pușca, și se împuşcă; sau cade peste o groapă și își rupe piciorul, și acolo zace el, el va muri acolo. Deci m-am gândit, "Ce voi face eu?" Așa că am început să umblu înainte.

<sup>132</sup> Și am tot auzit Ceva zicând, "Eu sunt un Ajutor foarte prezent în timp de necaz." Și eu doar am continuat să merg înainte.

<sup>133</sup> M-am gândit, "Acum, eu știu că eu devin puțin zăpăcit acum, eu aud glasul care-mi vorbește." Am continuat să merg înainte. Și acest, "uhu, uhu, uhu," fluieram, voi știți. M-am gândit, "Acum, eu nu sunt pierdut. Tu știi unde ești, băiete! Care-i treaba cu tine? Tu nu poți să te pierzi. Tu ești-tu ești un vânător prea bun, tu nu te poți pierde." Laudă de sine, știți, mă amăgeam singur.

<sup>134</sup> Tu nu o poți mistifica. Jos de tot *aici* există o rotiță care se învârte, zicând, "Băiete, tu ești pierdut și tu știi că ești. Vezi, tu ești pierdut."

<sup>135</sup> Am continuat să merg înainte. "Oh, eu nu sunt pierdut! Eu voi fi în ordine. Eu îmi voi găsi calea de ieșire." Lucrurile încep să arate ciudat, vânturi aproape. Zăpada începea să zboare, zăpada mică de mămligă, cum o numim noi, "scuipând jos." Și m-am gândit la soție și copil. Eu nu sunt... M-am gândit, "Oh, vai!"

<sup>136</sup> Direct am auzit Aceea din nou, a zis, "Eu sunt un Ajutor foarte prezent într-un timp de necaz." Și eu eram un

lucrător al Evangheliei atunci, predicând chiar aici la tabernacol.

<sup>137</sup> Astfel m-am gândit, "Bine, ce pot eu face?" M-am oprit, am privit peste tot, și acolo era ceață deja jos acum. Eu... Acea era. Nimic nu se putea face atunci. M-am gândit, "Oh, ce pot eu face?" M-am gândit, "Domnule, eu nu sunt potrivit să trăiesc, eu am avut prea multă încredere de sine. M-am gândit că sunt un vânător, dar nu sunt."

<sup>138</sup> Și, frate, eu întotdeauna m-am încrezut în El. Pușcând, eu am obținut recorduri acolo sus. Și ca pescar, eu sunt unul sărman, dar eu întotdeauna m-am încrezut în El. Pușcături, eu sunt un sărman pușcaș, dar El m-a lăsat să fac recorduri mondiale în acesta. Vedeți? Pușc căprioare, la șapte, opt sute de iarzi. Am avut o pușcă acolo sus am omorât treizeci și cinci de capete de vânat fără să omit un foc cu ea. Doar citiți aceea oriunde, dacă puteți. Vedeți? Nu eu, acesta-i El. Eu m-am încrezut în El.

Acolo eram eu, m-am gândit, "Ce pot eu face? Ce pot eu face?"

<sup>139</sup> Am continuat... Acea devenea mai aproape, mai aproape, "Eu sunt un Ajutor foarte prezent într-un timp de necaz, un Ajutor foarte prezent."

<sup>140</sup> M-am gândit, "Este acela Dumnezeu care-mi vorbește?" Mi-am luat pălăria jos. Eu am avut pălăria mea de patrule, batistă roșie înfășurată în jurul ei. Am pus-o jos. Mi-am dat haina jos, ea era umedă. Și mi-am pus haina jos, mi-am pus pușca rezemată de un pom. Am zis, "Tată Ceresc, acum eu îmi ies din fire, eu aud un glas care-mi vorbește. Ești Tu acela?" Am zis, "Doamne, eu îți voi admite că eu nu sunt vânător. Eu nu sunt, eu-eu nu-mi pot găsi calea în jur. Tu trebuie să mă ajuți. Eu nu merit să trăiesc, și făcând lucrurile care le-am făcut, venind aici și gândind că am știut prea mult despre aceasta ca vreodată să mă pierd. Eu am nevoie de Tine, Doamne. Soția mea este o femeie bună. Copilul meu, băiețușul meu, mama lui este dusă, și ea încearcă să-i fie mamă, și eu doar m-am căsătorit cu ea. Și aici este ea, un copil, acolo în pădure, ei vor muri amândoi în seara aceasta. Acel vânt, se va schimba jos cam zece sub zero, și ei nu știu cum să trăiască. Ei vor muri în seara aceasta. Nu-i lăsa să moară, Dumnezeule. Du-mă la ei, așa ca eu să am grijă ca ei să nu moară. Eu sunt pierdut! Eu sunt pierdut, Dumnezeule! Eu-eu nu-mi pot găsi calea în jur. Nu ai vrea Te rog să mă ajuți? Și iartă-mă pentru felul meu de preocupare de sine! Eu nu pot face nimic fără Tine, Tu ești Călăuzitorul meu. Tu să mă ajuți, Doamne."

<sup>141</sup> M-am ridicat, și am zis, "Amin." Mi-am luat batista; haina, am luat-o sus; mi-am pus pălăria pe cap din nou; mi-am luat pușca. Am zis, "Acum mă voi pregăti în cel mai bun fel cum știu eu să merg, din câte înțeleg eu mai bine; și voi merge drept într-o direcție, căci eu merg într-un cerc pe undeva, eu nu știu unde. Dar voi merge pe calea pe care Tu îmi vei spune, Doamne Dumnezeule, Călăuză mea."

<sup>142</sup> Am început să umblu în *această* direcție. Am zis, "Aceasta este, și eu trebuia să mă fac să o cred. Voi merge pe *această* cale. Voi merge drept în *această* direcție. Eu nu voi schimba, eu voi merge în *această* direcție. Știu că sunt corect. Eu voi merge pe *această* cale." Dacă aș fi mers pe acea cale, m-aș fi îndreptat înspre Canada. Vedeți?

<sup>143</sup> Doar atunci am simțit Ceva că m-a atins pe umăr, o mână, se simțea ca mâna unui om, așa de repede încât m-am întors în jur să mă uit. Acolo nu stătea nimeni acolo. M-am gândit, "Ce a fost asta?" Aici stă Biblia înaintea mea. Dumnezeu, Călăuzitorul și Judecătorul meu, stă aici. Eu doar m-am uitat în sus. Și drept înapoi în *această* direcție, ceața aceea doar s-a înneninat înapoi încât am putut să văd turnul pe vârful Muntelui Hurricane. Mergând chiar drept departe de el, după abilitatea mea cea mai bună de vânător, eu mă depărtam de acesta, lăcându-se foarte târziu seara atunci. M-am întors foarte repede, îndreptându-mă în felul *acesta*. Mi-am apucat pălăria și mi-am ridicat mâinile, am zis, "Călăuzește-mă acolo, Dumnezeule, Tu ești Călăuzitorul meu."

<sup>144</sup> Am pornit. A trebuit să merg chiar drept în sus pe faleze și de toate să ajung acolo, din ce în ce mai târziu. Apoi s-a făcut întuneric. Căprioarele săreau în fața mea, și de toate. Nu mă puteam gândi la nimic decât să mă țin într-o singură direcție, drept în sus pe acest munte.

<sup>145</sup> Și eu știu că dacă puteam ajunge la turn, Dl. Denton și eu... eu am ajutat să pună firul sus în primăvara aceea. Noi am prins sârma de telefon de la Muntele Hurricane, până jos la vreo trei mile și jumătate sau patru, chiar jos până la tabără. Și aceasta a mers drept în jos pe o cărare mică, dar, zăpada de acolo, tu nu mai putea-i vedea urma. Vedeți? Și vântul bătea și de toate, era întuneric și viscol și, mergeam, tu nu putea-i spune unde ești. Bine, singurul lucru ce știam să-l fac, după ce s-a întunecat, și eu nu am știut ... Eu știu că mergeam într-o direcție, și drept sus pe munte. Căci eu trebuia să merg sus pe munte, și turnul era chiar pe vârful muntelui, și am avut vreo șase mile să ajung la el. Doar gândiți-vă, ceața aceea se risipea înapoi, șase mile, doar o gaură, încât puteam să-l văd!

<sup>146</sup> Și atunci eu-eu mi-am luat pușca în mâna *aceasta*, și am ținut mâna *aceasta* sus, căci eu am prins firul pe pomi în felul acela mergând jos, firele de telefon spre cabină, așa ca el să poată vorbi cu soția lui, și apoi să cheme afară de acolo, din munte. Și eu urma să-l ajut să o ia jos în toamna aceea. Și eu aveam mâna sus în felul *acesta*, zicând, "O Dumnezeule, lasă-mă să ating firul acela." Mergeam, și brațul meu mă durea așa de tare, obosit, abia mai puteam să o țin, și a trebuit să o las jos. Și mi-am schimbat pușca și am pus-o în *aceea*; am pășit înapoi doi pași să fiu sigur că nu l-am pierdut, apoi mi-am ridicat mâna, am început să umblu, să umblu. Se făcea târziu, întuneric, vântul bătea. Oh, mă apucam de o ramură, am zis, "Acela este! Nu, nu este acela." Oh, el dă... Nu lăsați să vă dea un sunet nesigur.

<sup>147</sup> După o vreme, când eram aproape gata să renunț, mâna mea a atins ceva. Oh, vai! Eu am fost găsit, când am fost pierdut. M-am ținut de sârma aceea. Mi-am lăsat pușca jos, mi-am luat pălăria jos de pe cap, și am stat acolo. Am zis, "O Dumnezeule, ce sentiment este să fii găsit, când ești pierdut." Am zis, "Drept în jos până la capătul acestui fir, eu

nu-l voi mai lăsa. Eu mă voi ține de acest fir. El mă va călăuzi chiar drept unde tot ce-mi este drag de pe pământul acesta stă acolo, chiar acolo jos. Soția mea și copilul, frenetici, fără să știe unde sunt, fără să știe cum să facă un foc, fără să știe ce să facă, și vânturile băteau, și ramuri trosneau și cădeau jos din pomi." Eu nu îndrăzneam să mă las de acel fir. Am ținut firul acela până când m-a călăuzit chiar unde era tot ce-mi era scump mie pe pământ.

<sup>148</sup> Aceea a fost o experiență oribilă, și o experiență mare sămi găsesc calea spre afară, dar aceea nu a fost nici jumătate din ea. Într-o zi am fost pierdut în păcat. Am mers la biserică după biserică, încercând să aflu Ceva. M-am dus la Adventiștii de ziua a Șaptea, ei mi-au spus, "Ține Sabatul, să nu mănânci carne." Am mers acolo la biserica Baptistă, prima biserică Baptistă, el a zis, "Doar ridică-te și spune-le că tu crezi pe Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu, și eu te voi boteza, aceea este." Acolo nu era nimic. Dar într-o zi, afară într-un șopron mic de cărbune, mi-am ridicat mâinile, am apucat Ceva; sau, pot eu spune, Ceva m-a apucat pe mine. Acesta era un fir al Vieții, Călăuzitorul. Și El m-a călăuzit în siguranță până aici, eu numi voi lua mâna de pe acel Fir. Eu îmi țin mâinile spre El. Las crezurile, denominațiunile să facă ce vor ele, eu mă țin de Călăuzitor. Căci tot ce a fost vreodată pe pământ și tot ce este în Cer, tot ce înseamnă scump pentru mine, este la capătul acestui Fir. El m-a adus în siguranță până aici, mă voi încrede în El pentru restul drumului. "Când El Duhul Sfânt va veni, El vă va călăuzi și vă va conduce în tot. .."

<sup>149</sup> Prieteni, El m-a adus chiar unde sunt astăzi. El m-a făcut ceea ce sunt. Eu pot bucuros să vi-L prezint vouă. El este singurul Călăuzitor despre care știu eu ceva, pentru aici pe pământ sau Acolo sus. El este Călăuzitorul meu când merg la vânatoare. El este Călăuzitorul meu când merg la pescuit. El este Călăuzitorul meu când vorbesc cu cineva. El este Călăuzitorul meu când predic. El este Călăuzitorul meu când dorm.

<sup>150</sup> Și când eu ajung să mor, El va sta acolo la râu, El mă va călăuzi dincolo de cale. Nu mă voi teme de nici un rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul Tău și nuiaua Ta, ele mă vor corecta și mă vor călăuzi dincolo de râu. Să ne rugăm.

<sup>151</sup> Tată Ceresc, eu sunt așa de mulțumitor pentru Călăuzitor, Acela Care mă conduce. Oh, uneori, Tată, eu nu-L pot auzi în jurul meu, eu devin fricos. Eu Îl vreau aproape de mine căci eu nu știu la ce timp urmează ca eu să alerg sus la râu. Eu vreau ca El să fie aproape de mine. Niciodată nu mă părăsi, Doamne. Eu nu pot vorbi, nu pot predica, nu pot vâna în păduri, nu pot pescui pe mal, nu-mi pot conduce mașina, nu este nimic ce pot face fără Tine. Tu ești Călăuzitorul meu. Ce fericit sunt să spun acestei adunări în seara aceasta, cum că Tu m-ai călăuzit în toate lucrurile acestea, cum că Tu m-ai adus!

<sup>152</sup> Eu mă gândeam zilele trecute; nu mai mult decât cu câțiva ani în urmă, stând aici jos pe stradă, și din cauză că familia mea a făcut rău, nimeni nu vorbea cu mine. Eu tânjeam după părtașie. Nimeni nu vroia să aibe nimic de-a face cu mine. Ei au zis, "Tatăl lui este un contrabandist." Și, Doamne, am văzut că nimeni nu vorbea cu mine. Și eu iubesc oamenii. Dar într-o zi când am apucat Firul acela! Acum mă gândesc, Doamne, eu trebuie să mă strecur și să ies în pustie să mă pot odihni puțin. Ce a făcut-o? Nu personalitatea, nu educația; eu nu am nici una. Dar acesta erai Tu, Doamne. Tu, Doamne. Tu m-ai lăsat să ținesc la zero, m-ai lăsat să prind peștele cel mare, căci Tu știi că am vrut să o fac. Tu mi-ai dat tați și mame. Tu mi-ai dat frați și surori. Tu mi-ai dat sănătate. Tu mi-ai dat o soție. Tu mi-ai dat o familie. Tu ești Călăuzitorul meu, Doamne. Lasă-mă să Te țin de mână, niciodată nu mă lăsa să scap. Dacă o mână obosește, eu doar voi schimba mâinile. Ajută-mă Doamne.

<sup>153</sup> Iar acum fie ca fiecare de aici să se prindă de același fir de Viață, Doamne, Duhul Sfânt care este Viața noastră, resursa dătătoare de Viață. Și fie ca El să ne călăuzească pe toți spre Țara aceea fericită de acolo, unde trudirile vieții se sfârșesc și lucrarea noastră pe pământ s-a terminat, și acolo nu va mai fi bătrânețe, nici oameni slăbiți, nu mai sunt seri epuizante, nu mai sunt plânsete și rugăciuni, nu mai sunt chemări la altar, ci noi vom fi tineri acolo pentru totdeauna, boala și întristarea nu vor mai fi. Acolo nu va mai fi păcat, și noi vom trăi în neprihănirea lui Dumnezeu prin toate veacurile care vor veni, printr-o Eternitate fără sfârșit. Admite aceasta, Tată.

<sup>154</sup> Iar acum, Tată, dacă există careva aici în seara aceasta care niciodată nu a apucat acel fir al Vieții, fie ca ei să-L găsească chiar acum. Și fie ca Duhul Sfânt Care a călăuzit... Și eu pot spune din inima mea, cu mâna pe Cuvântul Tău, El întotdeauna a fost corect. Eu sunt greșit de multe ori. Dar El este corect. Lasă ca El să rămână cu mine, Doamne. Lasă-mă să rămân cu El. Și fie ca alții de aici, care nu-L cunosc în seara aceasta, fie ca ei să apuce mâna Lui neschimbătoare, ca ei să poată fi călăuziți jos.

<sup>155</sup> Și într-o zi noi venim afară la râu. Va fi ceață în dimineața aceea, de asemenea. Marea veche va vui, bătrânul Iordan, talazurile izbînd, moartea sugrumînd viața afară din noi. Dar, Dumnezeuule, eu-eu nu voi fi înfricat. Eu am stabilit-o cu mult timp în urmă. Eu doar vreau să-mi iau jos coiful, ca un războinic, să mă întorc în jur, să privesc înapoi jos pe cărare să văd unde m-a călăuzit Firul acela. Văd toată pustietatea prin care am venit, și fiecare petic cu spini, și fiecare grămadă de pietre de care m-am rănit, dar ținînd Firul. Așa cum Tu ai zis, poetul a zis, "Unii prin ape, iar alții prin inundații, unii prin adânci încercări, dar toți prin Sânge." Și eu vreau să iau Aceasta, Sabia veche aici care m-a ocrotit de-a lungul drumului, și să O bag în teaca Ei, să strig, "Tată, trimite dincoace barca în această dimineață, eu vin acasă." Tu vei fi acolo, Doamne. Tu ai promis-o. Tu nu poți da greș.

<sup>156</sup> Binecuvîntează pe fiecare care este aici acum. Și dacă ei nu știu cum să țină acest Fir, și nu L-au atins niciodată, fie ca mâini sfinte să se ridice sus acum, mâini voitoare, mâini doritoare, și să atingă Firul vieții care-i va conduce la dorința inimii lor, pace perfectă și satisfacție, odihnă în Cristos.

<sup>157</sup> Cu capetele noastre aplecate, ar fi acolo mâini care se ridică sus și zice, "Lasă-mă. Ține-mi mâna"? Oh,

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Când calea devine tristă, scumpe Domn, stai aproape,  
Când viața mea este aproape dusă;  
La râu eu voi sta, călăuzește-mi picioarele, ține-mă de mână,  
Ia-mi mâna, scumpe Domn, condu-mă înainte.

<sup>158</sup> Va mai fi altul care-și ridică mâna, zicând, "Doamne, eu vreau să simt atingerea Firului vieții în seara aceasta. Eu vreau să simt că Cristos m-a iertat de păcatele mele, și eu vreau să fiu o creatură nouă din această oră înainte"? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Va fi altul care să zică, "Lasă-mă să Te ating, Doamne. Lasă-mă să mă desprind"? Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. "Lasă-mă să mă desprind, și să o găesc, Doamne, în Tine." Dumnezeu să te binecuvânteze. Și Dumnezeu să te binecuvânteze. Acea-i corect. "Lasă-mă să mă desprind, Doamne. Lasă-mă să uit." Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. "Lasă-mă..." Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. "Lasă-mă doar să pierd toată cunoștința mea." Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Nu vă încredeți în scheme făcute de om. Urmați Călăuzitorul, El vă va călăuzi în tot Adevărul. "Condu-mă, Doamne Isuse, condu-mă." Dumnezeu să vă binecuvânteze acolo în spate. Oh, au fost multe mâini ridicate, voind salvare. Acum în timp ce suntem...

<sup>159</sup> Altarul de aici, tu nu poți chema altarul, căci oamenii șed peste tot acesta. Dar El este chiar acolo. Voi știți bine și bine, când v-ați ridicat mâna, ceva s-a întâmplat în inima voastră. Isus a zis, "Cel ce aude Cuvintele Mele și crede în Cel care M-a trimis, are Viață veșnică." O faceți din adins? Atunci acolo-i bazinul aici umplut cu apă. Va fi suficient timp pentru botez. Să ne rugăm.

<sup>160</sup> Tatăl nostru Ceresc, acest Mesaj mic fărâmițat în seara aceasta printr-un glas răgușit, Duhul Sfânt trebuie să fi mers afară pe undeva. El a mers unde El a avut scop, și există mulți, Doamne, în seara aceasta, vreo cincisprezece sau douăzeci și-au ridicat mâinile, că ei au nevoie de Călăuzitor. Ei își dau seama că încearcă să se păcălească. Ei încearcă să spună, "Eu sunt în ordine," dar jos de tot adânc ei știu că nu sunt. Și ei vor să Te simtă, Doamne. Ei vor Călăuzitorul. Ei vor să se înscrie. Tu niciodată nu ești supraîncărcat. Ei vor să se înscrie pentru această călătorie. Ei nu știu cum să ajungă acolo. Nimeni nu știe cum să-i ducă acolo; Tu ești Singurul. Ei vin pentru Călăuzitorul rânduit de Dumnezeu, Duhul Sfânt. Ei și-au ridicat mâinile.

<sup>161</sup> O Duhule Sfânt și Călăuzitor, coboară peste ei. Iartă fiecare păcat. Iartă nelegiuirile lor. Ia-i în Trupul lui Cristos în seara aceasta, unde ei pot simți curentul lui Dumnezeu curgând prin Firul acela care-i va conduce jos la Iordan, și dincolo de Iordan la Țara promisă. Fie ca ei să urmeze drept în urma Cuvântului. Cuvântul a zis, "Pocăiți-vă, și apoi fiți botezați în Numele lui Isus Cristos." Fie ca ei să nu încerce în vreun alt fel. Fie ca ei să urmeze chiar în spatele Cuvântului, căci El este Acela care va călăuzi. Acela-i-acelea sunt treptele să urcăm până când ne putem prinde de Călăuzitor. Acordă aceasta, Doamne. Fie ca ei să fie ai Tăi. Ei sunt în mâinile Tale acum, ca trofee, nimeni nu poate să-i smulgă afară. Eu cred că Tu îi vei lua, ca popor salvat. Eu cred că ei și-au ridicat mâinile, ei nu ar fi putut face aceea în ei înșiși fără ca Ceva să le fi vorbit. Acela ai fost Tu, Duh Sfânt și Călăuzitor.

<sup>162</sup> Ei văd că ora se încheie, ceața vine peste pământ, mari crezuri și-și lucruri se unesc împreună, bisericile se confederează, vin împreună. Și, O Dumnezeule, cum încearcă ei să spună, "Toți cei care au o ciudățenie vor trebui să plece de aici și să meargă la Alaska." Și toate aceste lucruri care ei le amenință, nu este nou pentru noi, marele Călăuzitor ne-a arătat asta în calea Cuvântului. Noi doar trecem prin partea aceea a Lui.

<sup>163</sup> Tată, Dumnezeule, Tu le-ai vorbit J:n seara aceasta, și eu Ți-i dau acum ca trofee ale Cuvântului. În Numele lui Isus.

<sup>164</sup> Acum, așezate aici pe pupitru, Tată, sunt batiste, ele sunt pentru persoane bolnave, unii copilași mici, poate, ceva mamă, ceva soră, ceva frate; chiar agrafe mici de păr înfipite în ele. Și acum eu le țin sus aproape de mine. Acum, noi suntem învățați în Biblie că ei au luat de pe trupul lui Pavel batiste și șorțuri, și persoane bolnave au fost vindecate, duhuri necurate au ieșit din oameni. Acum ne dăm seama, Doamne, că Pavel a fost un om, el a fost doar un om. Dar a fost ungerea Duhului Sfânt care a fost peste el care a binecuvântat batistele, și credința care oamenii au avut-o că el era apostolul Tău. Acum Pavel a fost luat de la noi, dar nu Călăuzitorul, El încă este aici. Și, Dumnezeule, mă rog ca Tu să binecuvântezi aceste batiste, și fie ca Călăuzitorul să-i conducă la locul, acelei predări complete.

<sup>165</sup> Ni s-a spus iarăși căci atunci când Israel a urmat Călăuzitorul lor, și ei au venit chiar jos la Iordan, chiar jos (adică) la Marea Roșie. Chiar în linia de datorie ei erau opriți, și Călăuzitorul i-a condus acolo jos. Ce? Să își arate gloria. Și când toate speranțele s-au dus, atunci Dumnezeu s-a uitat jos prin acel Stâlp de Foc, și chiar bătrâna mare moartă s-a speriat și s-a rulat înapoi, și acolo a fost o cale făcută pentru Israel să treacă dincolo spre țara promisă.

<sup>166</sup> Într-adevăr, Doamne, Tu încă ești același Dumnezeu. Acești oameni poate sunt Creștini, poate ei sunt chiar în calea datoriei, dar ei au fost aduși în acest loc încolțit unde bolile i-au încolțit. Privește jos prin Sângele lui Isus în seara aceasta, ca Diavolul să se sperie, el se va da înapoi, și copiii Tăi vor trece dincolo în promisiunea sănătății bune. Acordă aceasta, Tată. Eu le trimit de pe trupul meu la al lor, în Numele lui Isus Cristos.

<sup>167</sup> Eu înalț această adunare înaintea Ta, prin credință îi aduc drept la altarul glorios al lui Dumnezeu acolo în Cer. Pentru fiecare dorință a bolii, orice au ei ce este rău, orice este rău în viețile lor oriunde, Dumnezeule, curățește-i, fă-i ai Tăi. Vindecă-i, Tată. Și fie ca Puterea care a înviat pe Isus din mormânt, să însuflețească trupurile lor muritoare și să-i facă creaturi noi în Cristos. Dă-le sănătate bună și tărie să Te slujească.

<sup>168</sup> Amintește-mă, O Doamne. Eu sunt slujitorul Tău. Ajută-mă, stând în nevoia rugăciunii. Și mă rog ca Duhul Sfânt să ne călăuzească și să ne folosească, și să ne conducă până în ziua când îl vedem pe Isus Cristos față-n față la Venirea Lui glorioasă când Îl întâlnim în văzduh la Răpire. În Numele lui Cristos noi o cerem. Amin.

Eu Îl iubesc, eu... (Dar voi?)  
Că-ntâi El m-a iubit  
Și a plătit salvarea mea  
Pe lemnul Calvarului.

<sup>169</sup> Acum, dacă nu vă iubiți unii pe alții pe care v-ați văzut, cum îl veți iubi pe Acel Care nu l-ați văzut? Acum când noi cântăm *Eu Îl iubesc*, să dăm vecinului nostru o strângere de mână de dragoste din inimă.

Eu Îl iubesc, ...

[Fratele Branham dă mâna cu cei din jurul lui. Și zice, "Dumnezeu să te binecuvânteze, Frate Neville." – Ed.]

[Adunarea continuă să cânte.]

Pe lemnul Calvarului.

Acum să vă ridicați mâinile spre El.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc  
Că-ntâi El m-a iubit  
Și a plătit salvarea mea  
Pe lemnul Calvarului.

<sup>170</sup> Pentru o cântare bună, ați vrea să auziți una? Eu înțeleg că avem un evanghelist conducător de cântări aici din Indianapolis. Eu cred că el cântă la Cadle Tabernacle. Este corect? În ordine, domnule. Acela-i locul lui la Cadle Tabernacle. Câți vă amintiți de E. Howard Cadle? Oh, vai! Dumnezeu să-i odihnească sufletul lui scump. Mierla văzduhului, o femeie care-mi plăcea să o aud cântând, mai bine ca oricine aproape ce am auzit vreodată cântând în viața mea, era D-na Cadle, cântând, "Înainte de a pleca din camera ta în această dimineață, te-ai gândit să te rogi în Numele lui Cristos Salvatorul nostru, ca un Scut astăzi?"

<sup>171</sup> Chiar vizavi pe stradă acolo într-o dimineață, într-o mică colibă veche cu două camere, m-am trezit, urma să merg înăuntru și să fac foc. Soba nu ardea. Și am început să o pornesc, și vântul a venit jos, mi-a suflat lucrul în față. Și a fost frig, și am fost aproape înghețat. Și înghețat peste tot pe podea, și eu cu picioarele goale; încercând să aprind această sobă mică veche de tablă, un burlan mic de cuptor pe ea. Și eu doar... Meda și eu doar ne-am căsătorit de puțin timp. Și eu încercam, lemnul vechi era ud și nu ardea, și eu ședeam acolo, m-am gândit, "Oh, vai! Voi încerca din nou." A trebuit să merg la lucru, și ventilam soba aceea veche în felul acela. Și m-am întins acolo și am pornit radio, și ea a început să cânte, "Înainte de a pleca din cameră în această dimineață, te-ai gândit să te rogi," eu doar am căzut jos pe podea, "în Numele lui Cristos Salvatorul nostru, ca un Scut astăzi?" Oh, cum îmi place să o ascult pe femeia aceea!

<sup>172</sup> Când eu trec peste râu cândva, eu cred că o voi auzi pe Dna Cadle șezând acolo. Voi știți, eu întotdeauna am făcut o stabilire. De partea aceasta a râului, există Pomul veșnic verde, voi știți, Pomul Vieții; și dincolo de cealaltă parte a râului, există un cor Îngeresc care cântă ziua și noaptea, căci acolo nu există noapte, cântă toată ziua, vedeți. Eu îmi voi lua un loc și doar șed în spate și ascult la acesta. Eu cred că o voi auzi pe D-na Cadle acolo cântând.

<sup>173</sup> Dumnezeu să binecuvânteze pe fratele nostru. I-am uitat numele. Cum este, frate? Fratele Ned Woolman va cânta pentru noi acum. Frate Woolman, ne bucurăm să te avem aici în seara aceasta cu noi. [Fratele Woolman cântă *Capela Inimii Mele* – Ed.]